DEN *danske* STJERNE

Nummer 5 · Maj 1970 · 119. Årgang

Det inspirerende budskab

ÆLDSTE SPENCER W. KIMBALL

af De Tolvs Råd

Spørgsmålet, som blev udtalt af Job, er blevet stillet af millioner af mennesker, når de har stået ved den åbne kiste med en af deres kære: „Om manden dog døde for atter at leve?" (Job 14:14) Spørgsmålet er blevet besvaret tilfredsstillende for mange gennem en stor, smuk fred, der kom over dem som himmelens dug. Og utallige gange har hjerter, der var fyldt med kvalfulde smerter, følt fredens kys, som ikke kender nogen grænser.

Og når en dyb fred i sjælen har bragt ny varm sikkerhed til tankerne, der var fortvivlede, og til hjerter, der var sønderknuste, kunne alle disse mennesker svare med Job: Men jeg ved, at min løser lever, over støvet vil en forsvarer stå frem. Når min sønderslidte hud er borte, skal jeg ud fra mit kød skue Gud, hvem jeg skal se på min side; ham skal mine øjne se . . ." (Job 19:25-27)

Job har udtalt ønsket om, at hans vidnesbyrd måtte blive skrevet i bøger og hugget i sten, så kommende generationer kunne læse dette. Hans ønske blev opfyldt, og mange har fået fred i sjælen efter at have læst hans stærke vidnesbyrd. O

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forklaring til forsiden

Denne måneds forside er en del af et nyt maleri, bestilt af Kirken der viser skabelsen af dyr og fugle. Det er malet af Stanley W. Galli, ligesom fem andre malerier i dette nummer. Disse malerier skal bruges på Besøgscentrer i Independence i Missouri. Kopier vil også blive brugt overalt i Kirken. O

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 5 · Maj 1970

119. Årgang

Udgivet af

Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Dalgas Boulevard 164
2000 København F.
Telf. Fasan 9901
Postgiro 333.38

Paul L. Pehrson
missionspræsident,
ansvarshavende redaktør

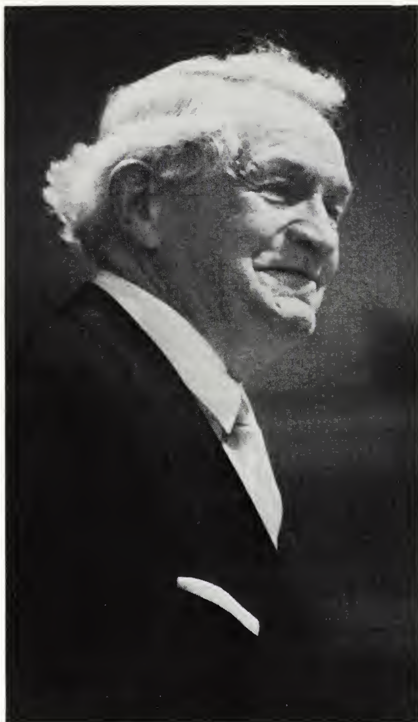
Nyheder:
Mary Kaiser, redaktør

Koordinator: Evy J. Pedersen

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned. Abonnementsprisen (inkl. porto) er i Danmark kr. 13.- pr. halvår, kr. 25.- for et helt år, i udlandet $ 3.- pr. halvår, $ 5.- for et helt år. I løssalg kr. 2.50 pr. nummer. Betaling ved check udstedt til Den danske Stjerne, Priorvej 12, København F. eller gennem postgiro 333.38 til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. (De nævnte priser er inklud. moms.)

Tryk:
Paul Giese KG, Offenbach/M., Deutschland

Layout:
PBO-Layout-Center, Frankfurt

PRÆSIDENT DAVID O. McKAY
(Skrevet før hans død den 18. januar 1970)

Søg først Guds rige

Mit motto kan bedst udtrykkes ved en sætning af Frelseren, taget fra Hans Bjergprædiken: „Men søg først Guds rige og Hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift." (Matt. 6:33.) Nogle skribenter hævder, at „alt det andet" henviser til de dyder, som er omtalt tidligere i samme kapitel, men andre hævder med større indsigt, at disse ord, ligesom alle Hans udtalelser, henviser til menneskets liv i almindelighed. Jeg holder af at henføre de få udtalelser af Frelseren til hver enkelt af Guds børns personlige liv.

Jesus talte ikke blot til de få mennesker, som fulgte Ham, men til hele menneskeheden. Hvad angår formaningen om først at søge Guds rige og Hans retfærdighed, kan vi anvende den på alle mennesker hvor som helst og forsikre alle de trofaste om, at alle andre ting, som er nødvendige og nyttige, vil blive givet i tilgift.

Men alt for mange mennesker i verden søger en livsform, som er i modstrid med det at „søge Guds rige". Livet er i virkeligheden inddelt i to store stader, det dyriske og det åndelige stade. Hvis I ser jer omkring, vil I opdage, at mange mennesker søger glæde i den dyriske verden, snarere end i den åndelige. Af hele mit hjerte, efter mange års erfaring, siger jeg til jer, at formåen, glæde, morskab og lykke i dette liv opnås ved at følge Kristi formaning om først at søge Hans rige.

Dersom jeg kunne udtrykke mit hjertes største ønske for jer, ville jeg sige til jer, og specielt til mine unge venner og medsøskende i Kirken såvel som i verden, at dersom I ønsker at få den største succes og den højeste tilfredshed i sindet, må I praktisere

idealerne i Jesu Kristi Evangelium i jeres daglige kontakt med mennesker. Jeg er ikke bange for at erklære dette forbehold. Jeg ved, at resultaterne vil blive som anført. De vil gøre jer til smukkere unge mænd — dejligere unge kvinder — fordi jeres tanker former jeres udseende; måske vil I ikke blive de smukkeste, men I vil udstråle det, som skaber smukke unge mænd og skønne unge damer. De vil gøre jer til mere pligtopfyldende sønner og døtre, mere vise som elever, mere trofaste i kærlighed, mere ønskværdige livsledsagere, mere loyale venner, mere hjælpsomme medlemmer af samfundet og mere værdige mødre og fædre for fremtidens familier. De vil gøre jer til sønner og døtre af Gud, som med større succes opfylder formålet med jeres skabelse på jorden.

Husk altid, at der findes noget, som er højere end forstanden, noget som er højere end fortræffelighed. Det er dette „noget", som skaber en mand; det er dette „noget", som skaber en smuk kvinde — manden som tjener menneskeheden, og kvinden som tjener dem, hun elsker. Det, som et menneske virkelig tror i sit hjerte, det gennemfører han i alle sine handlinger, og det, han virkelig tror på, er det han virkelig tænker. Det, han virkelig tænker, afspejles i hans levemåde. For at forandre mennesker i verden, må vi forandre deres tanker. Mennesker hæver sig aldrig over deres idealer. Ofte når de ikke op til dem, men de hæver sig aldrig over dem.

„Enhver nations fremtid kan bestemmes," sagde en stor digter, „udfra de tanker, som næres af dets unge mennesker mellem 18 og 25."

Paulus siger det på en anden måde i hans bemærkelsesværdige udtalelse: „I skal vandre i Ånden ... så vil I ingenlunde fuldbyrde kødets begæringer.

Thi kødet begærer imod Ånden og Ånden imod kødet; de to ligger nemlig i strid med hinanden, så I ikke kan gøre det, som I gerne vil." (Gal. 5:16—17.)

Og så opregner Paulus kødets gerninger. I genkender dem:

„Og kødets gerninger er åbenbare, såsom: utugt, urenhed, løsagtighed, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskaber, kiv, nid, hidsighed, egennytte, splittelse, partier,

misundelse, drukkenskab, svir og deslige, og jeg siger jer forud, som jeg før har sagt, at de, der øver sådanne ting, skal ikke arve Guds rige. (Gal. 5:19—21.)

„Søg først Guds rige og Hans retfærdighed ..."

Dette gøres ved at fremelske, tænke på og leve efter Åndens frugter:

„Men Åndens frugter er kærlighed, glæde, fred, langmodighed, mildhed, godhed, trofasthed,

sagtmodighed, afholdenhed. Mod sligt er loven ikke.

Og de, som hører Kristus til, har korsfæstet kødet med dets lidenskaber og begæringer.

Lever vi i Ånden, da lad os også vandre i Ånden." (Gal. 5:22—25.)

Her i dødeligheden bevæger vi os alle. Nogle mister deres retningssans; andre holder klogt fast i et anker, og det anker er Jesu Kristi Evangelium og dets idealer. Lykke, sikkerhed og en personlighed, som er forstand, alt er resultat af at holde sig til det anker.

Å, hvor herlige er ungdommens muligheder! Gør disse muligheder endnu bedre ved at være tro mod jeres idealer. Derved vil I være tro mod de åndelige idealer: ærlighed, dyd, og renhed — jeres livs anker — og bring lykke og fred i jeres sjæle, ved at følge disse idealer i hverdagen.

Jeg ved, at I vil blive lykkelige ved at gøre dette. Det er ikke en tro. Det er ikke en formaning. Enhver glæde og enhver lykke, vil blive jeres ved at efterleve disse idealer.

Gud hjælpe hver enkelt af jer til at blive forankret på den måde. ○

„Men søg
først Guds rige og
Hans retfærdighed,
så skal alt
det andet gives
jer i tilgift."

(Matt. 6:33.)

I begyndelsen

AF JAY M. TODD
Medredaktør af Inprovement Era

Måske er der ingen enkelt sætning i verdenshistorien, der er blevet læst af flere mennesker end de første inspirerende ord i 1. Mosebog: „I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden." Selve ordene indeholder en ærbødig trylleformular, som tvinger én til at læse videre: „Og jorden var øde og tom, og der var mørke over verdensdybet. Men Guds Ånd svævede over vandene. Og Gud sagde: ‚Der blive lys!' . . ." (1. Mos. 1:1-3)

I vore dage med den intense udforskning af verdensrummet både med mikroskop og kikkert er det på sin plads, at vore tanker igen går til storheden ved Guds skabelser, og at vi igen betragter Hans hænders værk. Ja, de Sidste Dages Hellige er altid blevet opmuntret til at lære alt hvad de kan om verden omkring sig: „Lær flittigt . . . Både om det, der er i himlen, på jorden og under jorden, det, som har været, det, som er, og det, der snart skal ske . . ." (L & P 88:78-79)

Der synes ikke at være nogen tvivl om, at jo mere man lærer om Guds skaberværk, jo mere respekt, tillid og kærlighed får man til Gud. Derfor har vi søgt hjælp hos mænd med tro og kundskab, brødre, som tilbringer det meste af deres tid med at studere, bevise og undervise om verden omkring os. Svar fra over 30 Sidste Dages Hellige videnskabsmænd fremsættes på de følgende sider. Disse kommentarer er oplysende og inspirerende.

Kommentarerne ledsages af syv malerier, seks af Stanley W. Galli og et af Harry Anderson, to af Amerikas mest fremragende illustratorer. Maleriet af Harry Anderson er af Jesus, Skaberen, og Stanley W. Galli's er af de seks skabelsesperioder. Malerierne, som reproduceres ved velvilje fra Kirkens Informations-tjeneste, giver en antydning af den billedstil og skønhed, som fik Moses til at skrive: „Og Gud så alt, hvad han havde gjort, og se, det var såre godt." (1. Mos. 1:31)

Vi håber, at læserne vil finde en lignende åndelig glæde og åndeligt vidnesbyrd på de følgende sider.

Om vor Mælkevej

„En bred stribe af lys rundt på hele himlen viser Mælkevejen, som den ses fra jorden, der ligger inden for skiven.

Vor sol og dens ledsagende planeter, som befinder sig mod kanten af skiven, drejer rundt om Mælkevejen med en fart af over 160 km i sekundet, men så umådeligt er dette system, at det tager solen omtrent 200 millioner år at fuldføre én omdrejning. Vor sol er en af omkring 100 millioner stjerner (sole), der udgør Mælkevejen, som er så umådelig, at et lysglimt vil tage 100,000 år at gå igennem den (og lyset kan gå rundt om jorden syv en halv gang i sekundet). Næsten alt hvad vi ser på himlen — stjerner, planeter, kometer, stjernetåger — hører til Mælkevejen. Med skarpe øjne kan man dog sommetider opdage disede lyspletter, som markerer stedet for andre mælkeveje, der er lige så store som vor egen og befinder sig langt ude i rummet. Der findes mindst nogle milliarder kendte mælkeveje, og disse strækker sig så enormt langt bort, at man slet ikke kan forestille sig det. Nogle af mælkevejene ligger så langt borte som 5,000,000,000 lysår (48,270,000,000,000,000,000,000 miles), og de fortsætter stadig. Vi har allerede fundet nogle mælkeveje, som ligger så langt borte, at deres lys har været undervejs i over en milliard år. I denne retning er astronomien blevet til den mærkeligste form for arkæologi, for vi ser nogle legemer således som de var i den fjerne fortid, men må spekulere på deres nuværende tilstand." — Hollis R. Johnson, Department of Astronomy, Indiana University.

Om livet i det ydre rum

„For mindre end et halvt århundrede siden mente videnskaben, at chancen for at der fandtes en anden planet som vor var forsvindende lille, men nu anslår videnskaben, at der kan være ti milliarder stjerner i vor Mælkevej, og der er sandsynligvis mere end ti milliarder mælkeveje i universet. Medens vore videnskabelige synspunkter for blot nogle få år siden ville have afvist denne mulighed, tror videnskaben nu på, at eksistensen af intelligent liv på nogle af disse planeter er så godt som sikkert; og radioteleskoper søger på himlen efter signaler, der sendes ud i rummet af disse intelligensvæsener." — John H. Gardner, formand, Department of Physics, Brigham Young University.

„I det videnskabelige samfund i dag tror man på, at der findes intelligente væsener andre steder i universet, og videnskabsmændene har virkelig drøftet metoder til at lytte efter dem. Hvis videnskaben kan tro, at der findes intelligente væsener med samfund, der står langt over vore egne (sammenlign Moses 7:30, 36), skal der ikke så stor fornuft til at tro, at der er en personlig Gud, i hvis billede vi er skabt, og som står langt over dem alle." — Earl M. Mortensen, Department of Chemistry, Cleveland State University.

Om jordens skabelse

„Da vort solsystem var begyndt, ud fra den fortyndede luftart i rummet mellem stjernerne, dannedes en umådelig kold sky, hvis tæthed var stor nok til, at tyngdekraften begyndte at trække skyen sammen. Da skyen drejede rundt, sank den til sidst sammen til en flad skive, som skiltes i mange mindre skyer, der dannede planeterne med solen som systemets centrum. På dette tidspunkt var jorden ‚øde og tom, og der var mørke over verdensdybet'. Så sagde Gud: ‚Der blive lys! Og der blev lys', for solen begyndte at skinne, efterhånden som dens fortsatte sammentrækning opvarmede den, og den oplyste jorden og ‚satte skel mellem lyset og mørket'. (Se 1. Mos. 1:2-4)

Vor sol, hvis udstråling gør livet muligt på jorden, er en brændende kugle af luft, der er så kraftig, at lyset den udstråler hvert sekund vejer over fire millioner tons — og dog er solens energilager så stort, at den kan udstråle med denne kraft i ti milliarder år.

Nogen tid kort efter sin dannelse som et massivt eller flydende legeme mistede jorden, da den blev opvarmet af solen og radioaktiviteten i sin skorpe, det meste af — måske hele — luften i sin atmosfære. Senere, da jorden afkøledes, blev der frigivet luft fra jordskorpen og det indre af jorden. Luftarterne blev liggende rundt om jorden, som var afkølet, og dannede atmosfæren, eller regnede ned, så havene dannedes." — Hollis R. Johnson, Department of Astronomy, Indiana University.

„I hver enkelt af de talrige videnskabelige teorier angående dannelsen af jorden ville planeten i begyndelsen have været ‚øde og tom'. Det der fulgte efter skabelsen som det er beskrevet i 1. Mosebog — tilstrækkelig atmosfære til at skabe en himmelhvælving, adskillelsen af atmosfærens vanddamp fra det flydende vand på kloden, formindskelsen af skylaget, så solen, månen og stjernerne blev synlige, plantevæksten, skabelsen af fisk, fugle og dyr, og endelig skabelsen af mennesket — er en parallel til den skabelsesteori videnskaben har fremsat." — Darrel R. Bienz, professor i havebrug, tilknyttet Washington State University.

„Jorden befinder sig i den ideelle position fra solen, så den modtager tilstrækkelig energi til at aktivere klimatiske processer og opretholde liv, men den er langt nok borte fra solen til at undgå en brændende død ved pludselige energiudbrud. Den sættes i bevægelse om sin akse med den rette hastighed til at skabe dage og nætter af passende længde til aktivitet og hvile for mennesket og andre organismer. Endnu mere bemærkelsesværdig end dagenes og årenes regelmæssighed er dog jordens rotationsakses afbøjning fra jordens bane. Med rotationsaksen afbøjet

De følgende overskrifter vil følge illustrationerne til „I begyndelsen“

Og der stod en imellem dem, der var Gud lig, og han sagde til dem, som var med ham: Vi vil gå ned, thi der er rum der, og vi vil tage af disse materialer og danne en jord, hvorpå disse kan bo . . .
Og da sagde Herren: Lad os gå ned. Og de gik ned i begyndelsen og de, d.v.s. guderne, organiserede og formede himlene og jorden.
(Abraham 3:24; 4:1)

$23^1/_2{}^{o}$ fra banen omkring solen er der blevet lavet en mekanisme, som forårsager årstidernes uundgåelige gang. Uden denne tilretning ville man komme ud for bælter med overordentlig stor varme ved ækvator og overordentlig stor kulde ved polerne.

Om lyset

Det har ofte forbløffet mig at se de utallige gange lyset omtales i skriften. Gud forstår den fulde betydning af dette vidunderlige ,stof'. Det har taget mennesket mange tidsaldre at løse nogle af hemmelighederne ved dette schizofrene fænomen. Newton, Einstein, De Broglie, Maxwell og andre brød deres hjerne med dette for at bygge de grundlag, på hvilke vort nuværende kvantum mekanik er bygget." — Eldon D. Brinley, formand, Department of Health, Texas A & I University.

Om vandet

„Intet andet stof er af så stor betydning i naturens virksomhed som vandet. Vand er uovertruffent som et altomfattende opløsningsmiddel. Det optager plantenæring fra jordens mineralstoffer. Det nedbryder de organiske og uorganiske bestanddele af den levende celle. Uden dets opløsende virke ville de processer, der opretholder livet, høre op. Vand har en enestående evne til at opsuge eller afgive varme uden megen forandring i temperatur. På den måde mildner det klimaet. I stedet for at skrumpe ind, når det krystalliserer, som næsten ethvert andet stof, udvider det sig. Resultatet er, at is flyder oven på søer og floder og virker som et isolerende tæppe til at beskytte det underliggende vand og dyre- og plantelivet deri fra at fryse til is. Sammenlignet med de fleste andre væsker har det et meget højt kogepunkt. Hvis det ikke var tilfældet, ville vanddampene gennemtrænge atmosfæren og filtrere solens varme stråler. I sandhed, intet andet stof er så godt tilpasset levende tings behov." — Philip F. Low, professor i jordbundskemi, Purdue University.

„Betragt vandets eksistens i flydende tilstand: Denne tilstand er kun mulig under et temmelig lille temperaturområde i sammenligning med de store temperaturområder, som kendes i solsystemet, og dog kunne livet, således som vi kender det, ikke eksistere uden denne flydende tilstand." — David L. Clark, professor i geologi og geofysik, University of Wisconsin.

Om jordbunden

„Jordbunden er mere end en samling af uvirksomme partikler og døde organiske ting. Jordbunden indeholder, foruden de større slam- og sandkorn, der udgør dets skelet, lerpartikler. Disse partikler er af minimikroskopisk størrelse og har derfor et overordentlig stort overfladeareal pr. vægtenhed. Deres overflade tiltrækker i høj grad vand. Som følge deraf holder de på det vand, der falder som regn, så det ikke forsvinder væk fra planterøddernes rækkevidde. Men det er ikke alt hvad de gør. Ulig de fleste andre mineralske partikler er lerpartikler dannet på en sådan måde, at de har en negativ elektrisk ladning. Denne negative ladning tiltrækker den positivt ladede plantenæring og forhindrer den fra at blive ført ud af jordbunden ved gennemsivende vand. Jordbunden vrimler også med mikroorganismer. Disse organismer tjener et nyttigt formål. De nedbryder efterårsløvet, som ellers ville hobe sig op og til sidst kvæle de planter, der producerer det. Ved processen bliver der tilført jordbunden muldjord til at binde partiklerne til en samlet masse, som tillader vandet og luften at trænge igennem det." — Philip F. Low, professor i jordbundskemi, Purdue University.

Om planterne

„Hvis der ikke fandtes planter og blomster, ville al ilt i løbet af mindre end en generation forsvinde i luften, og vi ville dø. Den eneste grund til, at ilt eksisterer i luften nu, er fordi planterne gengiver den ilt til atmosfæren, som vore legemer fjerner fra den. Dette gør de gennem fotosyntese, og selv det mest skadelige ukrudt hjælper med på denne måde. Gennem fotosyntese fanger planten også energi fra sollyset og overfører den til den mad vi spiser. Vore legemer, og alle andre levende ting, kræver en stadig energikilde for blot at overleve, og dette er kilden. Ja, de kemikalier, som udgør den mad vi spiser, udvindes også af kultveilten i atmosfæren, kultveilte som planterne fjerner og omdanner til sukkerstoffer." — James A. Goss, professor i biologi, tilknyttet Kansas State University.

„Det simple plantefrø er en gåde, som har trodset al spekulation. At et levende væsen koder sig selv, kondenseres, stiller sin vækst i bero og så bliver ny igen, trodser og narrer de mest skarpsindige." — Max L. Sweat, Department of Obstetrics and Gynecology, University of Utah.

Om levende skabninger

Ordet *kvæg* omfatter et bundt mirakler lige fra drøvtyggerfysiologien (som sætter disse dyr i stand til at behandle trevlede fødevarer, som mennesket ville omkomme ved) til de vidunderlige varianter af anlægspræg, som er blevet fremkaldt for at tilpasse sig menneskets særlige behov i forskellige omgivelser og perioder og til særlige formål. For eksempel er det skotske højlandskvæg og andre uldhårede avlskvæg tilpasset, så de kan modstå streng vind, kulde og knapt med føde; den indiske pukkelokse kan modstå hede, tørke og insekter; de kraftige og massive

Og Gud sagde: „Der blive
lys!“ Og der blev lys.
Og Gud så, at lyset var
godt, og Gud satte skel
mellem lyset og mørket, og
Gud kaldte lyset dag, og
mørket kaldte han nat . . .
(1. Mosebog 1:3—5)

okser har hjulpet mennesket til at drage over uhyre øde strækninger; vandbøflen og dens arbejde i rismarkerne hjælper med til at skaffe føde til mange millioner i Indien og Orienten; det amerikanske langhårede kvæg, præriens konge den gang da overlevelse var den altovervejende dyd, før moderne landbrugsskikke gjorde okselivet sikkert; og så den blide malkeko, menneskeracens fostermoder. Hvor ville vi være uden kvæget?" — George E. Staples, professor i veterinærmedicin, tilknyttet North Dakota State University.

„Man ser i den laveststående flues nervesystem til de mest komplicerede ryghvirvler en fast præcision i opbygningen, som tillader den fuldkomne funktion af nerverne og overførsel af oplysninger fra den ene del af legemet til den anden gennem det indviklede system af fibre og berøringsstederne for nervecellernes udløbere. Det er øjensynligt, at det grundlæggende fænomen, der er fælles for alle levende skabninger er, at hver eneste passer fuldkomment til sin sfære." — Joseph Larsen, formand for Department of Entomology, University of Illinois.

„Efterhånden som jeg på nært hold har observeret og arbejdet med dyr i mange år, kan jeg ikke lade være at blive imponeret over deres individualitet. Jeg er overbevist om, at en styrende hånd ledede skabelsen af dyreriget — nogle til at herske over andre, og hver enkelt på sin bestemte plads i den store plan." — Glen P. Lofgreen, dyreernæringsfysiolog, University of California i Davis.

Om det integrerede plante- og dyresystem

„I de senere år har vi tænkt på det biologiske samfund som et ,ecosystem', hvad der er navnet på et system, der er mere eller mindre selvtilstrækkeligt, undtagen med hensyn til indgivelsen af lys og vand. Planter og dyr er integreret i et sådant system på en måde, så alle er indbyrdes afhængige på fantastisk komplicerede måder. Næringen i mange systemer er begrænsende faktorer — nitrogen, fosfor, kalcium, kalium. Næringsmidler og kombinationer af geokemiske og biologiske perioder tillader disse elementer at cirkulere tilstrækkeligt så alle grader af ecosystemet kan være i fint afstemt balance. Planterne skaffer føde til dyr på et bestemt niveau, og disse gør det til gengæld til andre dyr. De tilknyttede nedbrydningssystemer er midlet til at fuldføre cirkulationen, så planterne kan fortsætte produktionen; ellers ville systemerne standse, fordi næringsmidlerne ville blive oplagret i ét sæt organismer, og selv de ville dø. Disse fænomener fremhæver nødvendigheden af døden for den slags verden, som blev skabt. Menneskets liv er også afhængigt af andre livsformers død." — Arthur Wallace, professor i plantenæringslære, University of California i Los Angeles.

Om mennesket

„Hvis det ikke var for den kendsgerning, at vi er i live og daglig erfarer de vidunderlige egenskaber vort tabernakel af kød og blod har, ville det være vanskeligt at fatte, at et sådant væsen som vi selv er kunne være muligt. Da vi ved, at vi virkelig eksisterer og virkelig ejer disse vidunderlige egenskaber, skulle det ikke være vanskeligt at forestille sig en kærlig Fader, som også har disse og andre egenskaber, som udvikles ud over dem, som vi nu ejer." — Earl M. Mortensen, Department of Chemistry, Cleveland State University.

„At indlemme tres billioner levende celler i legemet og integrere dem i systemer, som sætter en i stand til at se i perfekt farvefjernsyn; at beregne bevægelse, form, synsevne og de højere sanser i matematisk indviklethed, som overgår de største maskiner; at se stjerner, jorden, planterne, dyrene og havet; at være nysgerrig angående genstande og handlinger, og at skue Gud, overgår alle de nuværende egenskaber i menneskets sind som kan beskrive og vurdere det på passende måde." — Max L. Swearm Department of Obstetrics and Gynecology, University of Utah.

„Ethvert enzym, enhver celle og ethvert organ har en bestemt funktion, som det aldrig afviger fra, hvis det er sundt. Desuden har de fleste systemer i legemet en ,bagside' eller et alternativ i tilfælde af dårlig funktion." — David M. Stuart, professor i farmakologi, Ohio Northern University.

„For at man kan leve i verden, kan mennesket ikke blive ved at være alene. Han er nødt til at være sammen med andre personer. Først hans hustru og dernæst hans børn blev bundet til ham i en familieenhed. Han sluttede sig til andre for at skabe store sociale institutioner — kirken, skolen, regeringen, økonomien — som gør det muligt for mennesket ikke alene at ernære sig i verden, men også at vokse og udvikle sig efter alle sine muligheder her på jorden. I Edens Have gav Gud mennesket regler til at leve efter. Senere åbenbarede Gud andre principper som skulle hjælpe mennesket til at organisere sit liv. Disse rettesnore satte mennesket i stand til at undgå det kaos og den mangel på organisation, som ville have været hans lod uden regler. Mennesket er blevet ved med at lave regler, som han anså for at være til bedste for et fredeligt samfundsliv." — James T. Duke, Department of Sociology, Brigham Young University.

Om sabbaten

„Meningen med sabbaten for Herren ligger uden for min fatteevne, for jeg ville mene, at for Ham er alle dage hellige dage, da Han er hellig. Men at Skaberen ville hellige den syvende dag for mennesket og befale ham at ,komme

Og således skete det:
Gud gjorde hvælvingen og
skilte vandet under hvæl-
vingen fra vandet over
hvælvingen;
(1. Mosebog 1:7)

hviledagen i hu, og holde den hellig' er fuld af mening. I sin jordiske kamp for at overleve må mennesket ikke glemme sin Skaber. Heller ikke bør han glemme sit forhold til alle Guds skabelser. Derfor giver sabbaten mennesket en pause til at erindre og ære kilden til livet og minder ham om at være kærlig mod sine medmennesker, ja, selv mod dyrene på marken." — Lowell L. Bennion, dekan, University of Utah.

Om anvendelsen af orden og lov i universet

„Vi lærer af skriften, at Gud er en ordenens Gud. (Alma 42:22; L & P 88:36-38, 42; L & P 93:30; L & P 130:20-21 er blot nogle få henvisninger.) Han lever efter love og principper, for ellers kunne Han ikke være Gud; Hans handlinger ville ikke være konsekvente. Det er derfor ikke overraskende, at Gud skabte denne jord ved en velordnet proces, som kan undersøges ved videnskabelige midler. Bibelen og Den kostelige Perle giver en omfattende skildring af Skabelsen, som er i almindelig overensstemmelse med vor mere detaljerede videnskabelige viden om hvordan jorden blev fortættet ud fra de eksisterende luftarter, og derefter fulgte en velordnet udvikling, der krævedes for at bringe den til dens nuværende beboelige tilstand, hvor plante- og dyrelivet og til sidst mennesket selv kunne trives." — Earl M. Mortensen, Department of Chemistry, Cleveland State University.

„Skriftens beretninger om Skabelsen understreger bestandigt, at Guds bestræbelser fik universet til at udvikle sig i retning af form og orden. Beretningen i Abrahams Bog bruger det udmærket beskrivende ord ‚organiserede' (Abr. 4:1) til at beskrive den proces, hvorved Gud satte Skabelsen i gang. Dette indebærer at uden Guddommens indgriben ville universet ubønhørligt glide tilbage til den formløse, øde tilstand, hvor det kom fra. At dette er den naturlige retning af alle ting, som man ikke har været opmærksom på, er en af de ting, som de fysiske videnskaber sandsynligvis har bevist i de fleste enkeltheder." — R. Owen Asplund, professor i kemi, tilknyttet University of Wyoming.

„Abraham taler om ‚ting' som der måtte ‚våges over', indtil de ‚adlød' (Abr. 4:18). Processen krævede sandsynligvis umådeligt arbejde og endda eksperimenteren. Det er ikke altfor vanskeligt i disse tanker at læse, at Gud brugte naturlovene, og at trinene i skabelsen indbefattede, om ikke evolution (som er et udmærket ord og til dels kan forklare det der skete), så dog udvikling af en mangfoldighed af livsformer som resultatet af de tilpassede og foranderlige mekanismer, der er opbygget i de oprindelige former. Skriften siger, at Gud sagde: ‚Jorden lade fremspire grønne urter . . .' (1.Mos. 1:11). Men da det kom til mennesket, ‚gik Guderne ned' og ‚organiserede' mennesket. Hele skabelsesprocessen er uendelig kompliceret. At tilskrive skabelsesbegivenhederne tilfældet er i sandhed en uvidende overtro, og de allerførste ord i Bibelen giver den fuldkomne baggrund: ‚I begyndelsen skabte Gud . . .'" — Arthur Wallace, professor i plantenæringslære, University of California i Los Angeles.

„Det er yderst tilfredsstillende for mig at være klar over, at grundlaget for arvelighedsforskning, den velordnede udvikling af levende stof fra det enkle til det mere komplicerede, har samme grundlag som min religion: evig fremgang." — Darrel R. Bienz, professor i havebrug, tilknyttet Washington State University.

Overbevisning og vidnesbyrd

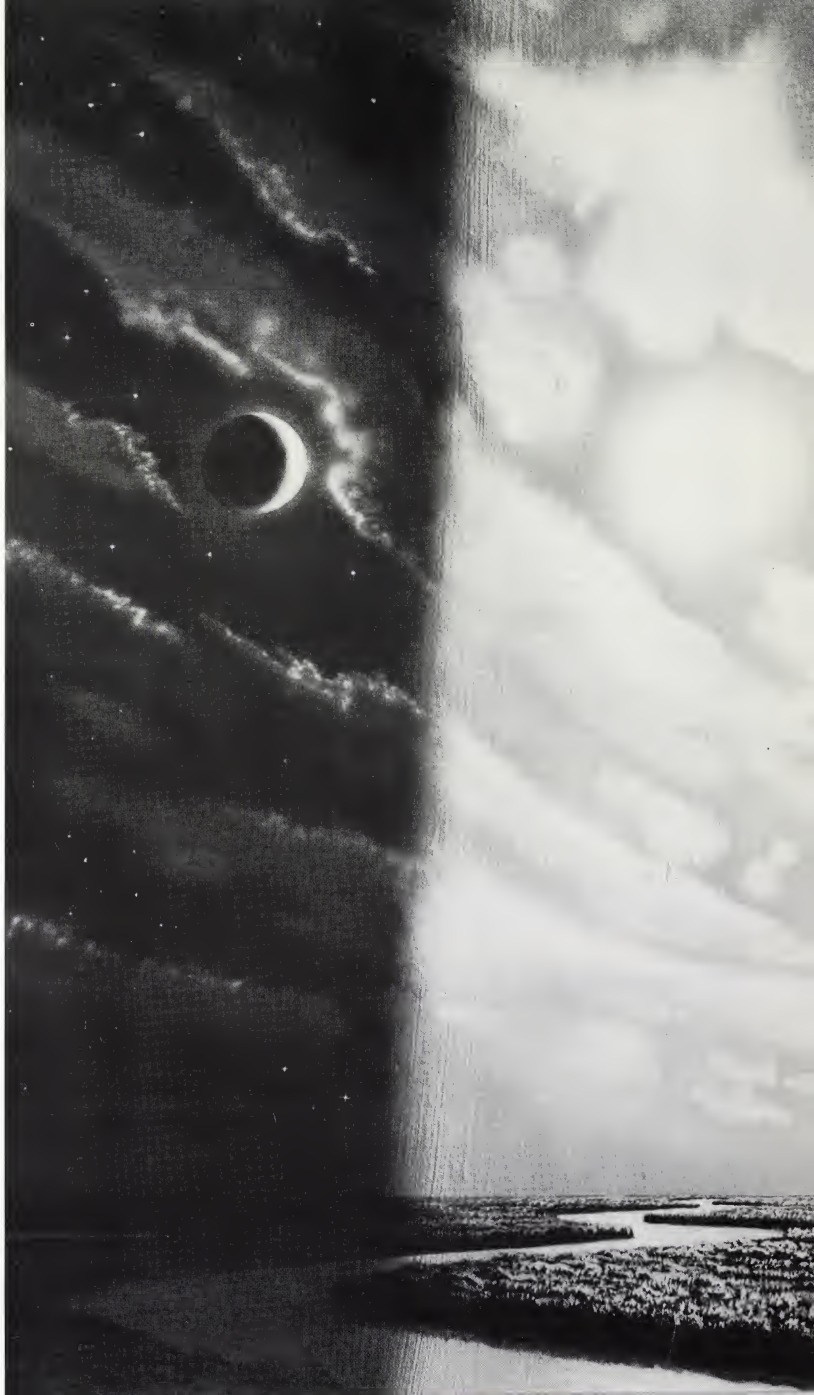
„Jeg tvivler ikke på, at Herren skabte himlen, jorden og alt hvad der findes derpå. Jeg tvivler derimod på vor grad af viden om alle de trin, der er omfattet af den, for så vidt hverken videnskaben eller religionen har åbenbaret det. Jeg er vis på, at når de definitive skridt er blevet belyst af videnskaben, vil de på ingen måde være i konflikt med det, som er, har været eller vil blive åbenbaret af Guds profeter. På en tid, hvor videnskaben har fuldført og vil vedblive at fuldføre meget med hensyn til at definere universets love og i nogen grad behandle dem, påhviler det det intelligente og trofaste menneske at se igennem fingre med tilsyneladende uoverensstemmelser mellem synspunkterne. Konflikter vil kun eksistere, hvor fortolkningen af sandheden er mangelfuld." — Frank D. Allan, Department of Anatomy, George Washington University.

„For dem, som bruger spidsfindigheder og bliver ophidset over mangelen på åbenbarede oplysninger om skabelsens ‚hvornår' og ‚hvorledes', er jeg dybt bekymret, for de er gået glip af hele sagen — Guds godkendelse af det der skete: ‚Det var såre godt'. (1. Mos. 1:31) Det er vor opgave at sørge for, at alle tingene — luften, vandet, jorden, deres forhold til hinanden, og så videre — bliver ved at være gode." — David A. White, professor i zoologi, tilknyttet Brigham Young University.

„Mennesket, Guds største skabelse, fik befaling om at bruge, men ikke misbruge, alle andre skabninger. Hvis dette princip bliver krænket, vil fremtidige generationer måske ikke kunne glæde sig over de velsignelser vi har i dag." — C. A. Ernstrom, formand, Department of Food Sciences, Utah State University.

„Skriftens beretning om Skabelsen er kort og ufuldstændig, men indeholder dog de fleste af de væsentligste trin.

Gud gjorde to store lys, det største til at herske om dagen, det mindste til at herske om natten, og stjernerne;
(1. Mosebog 1:16)

Jeg finder det umuligt at tro, at profeterne i Det gamle Testamente kunne have opdaget disse trin og anbragt dem i den rigtige rækkefølge uden guddommelig vejledning. De var ikke i besiddelse af noget middel, hvorved de kunne have fuldført en så bemærkelsesværdig bedrift." — R. Grant Athay, astrofysiker, High Altitude Observatory, Boulder, Colorado.

„I en vis forstand er Skabelsen en vedvarende proces, som sker nu; visse af de mekanismer, som blev brugt i den ‚første skabelse', virker stadig, og ved stadig at kombinere de arveanlæg, som styrer udviklingen af visse fysiske og mentale træk, gør de den uendelige mangfoldighed af individer mulig. Selvom menneskene i hovedsagen er ens, er hver enkelt på denne måde sit eget enestående jeg, både fysisk og mentalt." — Frank D. Allan, professor i anatomi, George Washington University.

„Bibelen er ikke skrevet som en videnskabelig bog; derfor er det ikke overraskende at man i den kun finder få henvisninger til jordens fysiske love. Der er omtalt mindre om astronomi, kemi, matematik og biologi end om evige principper angående menneskelig karakter og personligheds-udvikling, som f.eks. tro, håb, kærlighed, glæde, medlidenhed og omvendelse. Begavet med gudgivne egenskaber, som tillader eksperimenteren, bevisførelse og måling, er mennesket i stand til at opdage nogle af de fysiske love, som styrer jorden, og det er ganske klart, at det var Guds hensigt, at vi skulle gøre det. Men de store evige sandheder, som gives gennem profeterne ved åbenbaring, er til opbyggelse for alle, som vil lytte: ‚Gør mod andre' (Luk. 6:31), ‚døm ikke', ‚er eders synder som skarlagen' (Es. 1:18), ‚hvis ånd er brudt' (Es. 34:19), ‚salige er de sagtmodige' (Matt. 5:5). Disse principper giver vejledning og håb og mening langt ud over noget, som kunne hidrøre fra vore laboratorier." — Howard C. Stutz, professor i botanik, Brigham Young University.

„At undersøge, studere, sammenligne og lære blot nogle få af himlens sandheder tvinger en til at bevidne, at himlene blev skabt af et intelligent væsen, hvis kundskab og magt på hvert enkelt område er forståelig for mennesket, men i sin helhed ligger langt uden for vor jordiske fatteevne." — Norval J. Wardli, professor i landbrugsvidenskab, tilknyttet Iowa State University.

„Vi står forbløffet over for det skabende herredømme, som Bach var i besiddelse af, da han undfangede et sådant mesterværk som Mattæus-Passionen. Den mesterlige indleven i kunstens materialer, dybden i udtryksmåden og den indviklede struktur kræver en opfattelsesevne, der kun er tildelt få dødelige mennesker. Men hvad med Jehova og det mesterværk Han skabte? — det brede udsyn og den dybde i udtryksmåden, da Han undfangede planen, opbyggede jorden og satte os her? Kristus har en skabende genialitet, som vi aldrig kan nærme os ved vor erfaring her på jorden, og som sikkert sjældent bliver påskønnet af menneskenes børn." — Merrill K. Bradshaw, komponist, bosiddende på Brigham Young University.

„I deres roller som chefarkitekter og overhoveder for arbejdet ser jeg Elohim og Jehova som videnskabsmænd i den allerhøjeste betydning, og arbejdende på alle områder: det fysiske, det biologiske og det sociale. Den omhyggelige planlægning, kontrollering af planerne og at føre disse planer ud i livet indebærer principper og sandheder, som overskygger ikke alene menneskets videnskab, men ligger langt uden for hans forestillingsevne." — William W. Reeder, professor i sociologi, Brigham Young University.

„Selv den simpleste levende organisme er så fantastisk og så kompliceret, så vidunderligt samarbejdet i sine mange funktioner, at det at kunne skabe de højere dyr og mennesket bogstavelig talt er ufatteligt." — G. Fred Somers, formand, Department of Biology, University of Delaware.

„At tæmme solens atomvarme, trække et græstrå ud af en pulveriseret klippe, anvende strået som føde og forandre det til menneskets kød og tanker, udfordrer alle jordiske billedudtryk." — Max L. Sweat, Department of Obstetrics and Gynecology, University of Utah.

„Efter århundreders indsamling af kundskaber og hensigtsmæssigt arbejde kan mennesket nu transplantere et hjerte, som fungerer en tid, og han kan sende et menneske til månen og tilbage igen ved hjælp af en raket. Bør vi ikke minde os selv om, at vi endnu ikke kan kurere en almindelig forkølelse, at vi endnu ikke kan eftergøre den fotosyntetiske proces, som udføres af ethvert simpelt blad? Vi kan heller ikke kurere spedalskhed eller oprejse de døde, således som vor Ældre Broder engang gjorde det." — George E. Staples, professor i veterinærmedicin, tilknyttet North Dakota State University.

„Det gennemgående og majestætiske tema, som går gennem skabelseshistorien i 1. Mosebog, 1. kapitel, er det gentagne vidnesbyrd om, at det er Guds værk. Menneskets interesse for enkelthederne om, hvorledes Gud gjorde det, bør ikke blænde hans syn for den bibelske tro, som hvælver sig over det, og som erklærer, at ‚Herren grundlagde jorden med visdom, grundfæsted himlen med indsigt; ved han kundskab brød strømmene frem, lader skyernes dug dryppe ned'.

Til alle, som troede disse ord, er forjættelsen: ‚Så bliver de liv for din sjæl og et yndigt smykke til din hals. Da vandrer du trygt din vej, støder ikke imod med din fod . . . Sætter du dig, skal du ikke skræmmes . . . thi Herren skal være din tillid.'" (Ordspr. 3:19-20, 22-24, 26.) — Lowell L. Bennion, dekan, University of Utah.

Og Gud kaldte det faste land jord, og stedet, hvor vandet samlede sig, kaldte han hav. Og Gud så, at det var godt. Derpå sagde Gud: „Jorden lade fremspire grønne urter, der bærer frø, og frugttræer, der bærer frugt med kerne, på jorden!" Og således skete det.
(1. Mosebog 1:10—11)

Gud skabte de store havdyr
og den hele vrimmel af
levende væsener, som
vandet vrimler med, efter
deres arter, og alle vingede
væsener efter deres arter.
Og Gud så, at det var
godt . . . Derpå sagde Gud:
„Jorden frembringe levende
væsener efter deres arter:
Kvæg, kryb og vildtlevende
dyr efter deres arter!“
Og således skete det.
(1. Mosebog 1:21, 24)

Davids valg

AF SARAH L. JOHNSON

Davids bedstemor sagde: „Jeg vil lade dig vælge. Du må få legetøjsflyvemaskinen eller en pakke tyggegummi. Hvad vil du have?"

David så på tyggegummipakken og på legetøjsflyveren. Han ville gerne have begge dele, men han vidste, at han kun måtte få den ene ting.

David ville gerne have tyggegummiet. „Tyggegummi er godt!" tænkte han. „Det er sødt som bolcher; det er dejligt at tygge på og elastisk, og det kan vare længe!"

David ville også gerne have legetøjsflyvemaskinen. Hans ven Søren havde en legetøjsflyver. Han kunne få den til at stige brat op i luften. David tænkte:

„Hvis jeg vælger flyveren, kan jeg tage den med over til Søren, og vi kan lege sammen med to flyvemaskiner!"

Han tog tyggegummipakken op i sin hånd og vendte og drejede den igen og igen. Han holdt den op til sin næse og snusede til den. Så tog han legetøjsflyveren op.

„Du må prøve den ude, hvis du gerne vil", sagde hans bedstemor.
David tog flyvemaskinen med ud. Han kastede den lige op i luften. Den summede op mod himlen. David kunne lide flyveren.
Han gik tilbage til huset. „Hvor mange stykker tyggegummi er der?" spurgt han sin bedstemor.
„Fem", svarede hun.
David så sig omkring i værelset. Han så sin søster, sin mor, sin far, og sin bedstemor. Han tænkte og tænkte.
Så bestemte David sig. Han tog tyggegummipakken op og rev det yderste papir af. Han gav sin moder et stykke tyggegummi. Han gav sin fader et stykke tyggegummi. Han gav bedstemor et stykke tyggegummi. Og han gav sin søster et stykke tyggegummi. Så flåede han papiret af det sidste stykke tyggegummi. Han stoppede tyggegummiet i munden og begyndte at tygge. David smilede, da han sagde tak til sin bedstemor med et stort kys. „Dette er godt!" sagde han. „Vi kan lide tyggegummi, kan vi ikke også?"
Til forældre: Det er vigtigt, at børn får ros, når de foretager valg, som er i harmoni med Evangeliets principper. Når de vælger klogt, skal de roses rigeligt.

Et valg, som var forkert for mig

AF LOWELL L. BENNION

Det var en travl markedsdag. Tusinder af skolebørn gik omkring og kikkede på grisene, køerne, fårene og hestene. Red på ponnier, kørte i karuseller og lignende. Den tiårige Lars og hans søster Sus var der. De havde hver fået en femmer, som de kunne bruge, foruden buspenge, som var 50 øre for hver af dem. Lars havde spist 3 hot dogs, og de havde begge fået nogle morsomme karusselture. De eneste penge, de havde tilbage, var 4 25 ører — 2 til Sus' bustur og to til Lars'. Lars, der var to år ældre end Sus, passede på pengene.
På vej hjem fra markedet så Lars et ishus. Han ville så gerne have en isvaffel. Men hvordan skulle han få en uden penge?

„Jeg har en ide!" tænkte han ved sig selv. „Der skal så mange børn med bussen. Jeg vil bruge Sus' 50 øre til isen. Når vi står på bussen, vil vi være så mange, at ingen vil se, at jeg kun lægger 50 øre i for Sus og mig.

Så købte Lars sin is og spiste den. Den smagte ikke så godt, som han havde tænkt sig, fordi han hele tiden tænkte på, at de skulle forbi buschaufføren med kun 50 øre.

Da de kravlede op i bussen, skubbede Lars Sus foran sig og lagde de 50 øre i. Da han gjorde det, så han til den anden side, for at buschaufføren ikke skulle se, hvordan han havde det. Buschaufføren holdt nøje øje med børnene. Han kaldte Lars tilbage og sagde: „Hov min dreng, du betalte kun for en, selv om I er to."

Lars blev rød i hovedet. Han var blevet fanget, men han måtte se at klare sig ud af den klemme.

„Nej, herr", sagde han. „Jeg kom 4 25 ører i."

Chaufføren syntes ikke at tro ham, men Lars blev ved med at holde på sit. Han og Sus satte sig ned.

„Uha", tænkte Lars, „der var jeg nær blevet fanget. Men heldigvis blev vi ikke smidt af bussen eller taget på politistationen."

Men Lars's vanskeligheder var ikke ovre. Han følte sig billig indvendig, fordi han vidste, at han ikke burde snyde busselskabet. Han tænkte på Georg Hansen, drengen der boede på hjørnet hvor han boede, og på hvor han hadede Georg, fordi han snød, når han spillede glaskugler. Han havde endog kaldt Georg en løgner og en bedrager. Nu kunne han sige til sig selv; „Du er magen til!"

Han tænkte på sin far, der havde ladet ham tjene en hel femmer, som han kunne bruge. Hans far ville aldrig stjæle eller lyve. Lars huskede, hvordan han havde lovet ved sin dåb at være en dreng, som Jesus kunne være tilfreds med.

Ved aftensbordet kunne Lars ikke spise meget. Det var ikke alene fordi han havde spist 3 hot dogs og en isvaffel, men fordi han spekulerede på to ting: For det første — at han havde snydt og for det andet, han havde dækket snyderiet med en løgn.

Hans far kunne se, at noget var forkert. Efter maden tog han Lars tilside og spurgte: „Hvad er der i vejen? Har du spist noget, du ikke kunne tåle?"

„Nej", svarede Lars, som havde bestemt sig til at være ærlig. „Far, jeg har gjort noget forkert." Så fortalte han sin far hele historien.

Da han var færdig, sagde hans far: „Nå min dreng, hvad mener du, jeg bør gøre ved det her?"

Lars svarede: „Du kan give mig klø, hvis du vil, og hvis du synes, det er rigtigt. Men lige meget hvad du gør, så er jeg allerede blevet straffet med min frygtelige dårlige samvittighed. Jeg vil bestemt betale de 50 øre tilbage."

Hvad vil du vælge?

DETTE ELLER DETTE?

„Jeg vil ikke spise den mad. Jeg kan ikke lide den."

„Jeg tror ikke, jeg kan lide den mad, men jeg vil smage den."

„Du må ikke tage min cykel."

„Vi kan skiftes."

„Hov giv mig den bold! Det er min."

„Du må gerne låne denne dukke, og så vil jeg tage bolden."

Jerrys drøm

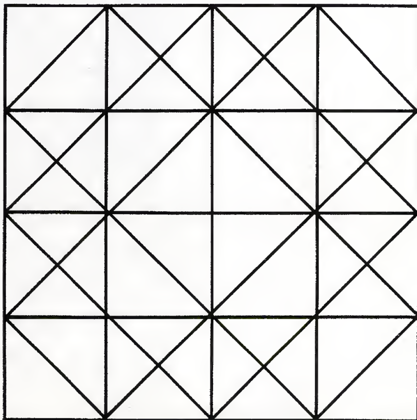
En sandfærdig historie genfortalt
AF LUCILE C. READING

„På næste lørdag er du inviteret til Mont du Lac for at se på skiløberne", fortalte mor en vintermorgen i januar.
Jerry kunne næppe tro, at det var sandt. Hele vinteren måtte han, når andre drenge og piger legede i den dybe sne, sidde og kikke på dem fra sin stol ved vinduet. Det var hårdt nok, at han om sommeren ikke kunne svømme og spille baseball, men Jerry syntes næsten, at det var værre om vinteren, når sneen så så indbydende ud, og børn i næsten alle aldre var ude for at lave snemænd, lege og trække slæder op på bakken nær hans hjem, så de kunne suse ned ad den igen.
Men mere end andet ville Jerry gerne kunne stå på ski. Selv før han fik polio, havde han lyttet ivrigt til, hvad de, der hver vinter tog til det nærliggende Mt. du Lac, fortalte, og han havde i al hemmelighed bestemt sig til selv at blive skiløber, når han blev lidt ældre og havde tjent nok penge, så han kunne købe ski. Efter at han var blevet syg, havde han næsten opgivet nogensinde at skulle stå ned ad de stejle bakker, men han havde stadig klynget sig til det håb, at han engang skulle komme til Mont du Lac for i det mindste at se de andre stå på ski. Det skulle endelig lykkes!
Det syntes, som om det aldrig ville blive lørdag, men endelig skete det dog, og tidligt om morgenen kørte en stor bus op til det lille hus, hvor Jerry boede. Der var spænding i luften, da han sammen med andre handicappede piger og drenge sad og betragtede den smukke hvide verden udenfor, alt imens bussen kørte gennem granskoven næsten helt op til toppen af bjerget.
Ved skicentret var der anbragt stole på en speciel platform, der var opstillet således, at børnene kunne bæres eller skubbes så tæt som muligt hen til enden af skibakken. Til trods for at kulden fik Jerrys ben til at gøre ondt, syntes han, at det var vidunderligt at være i Mont du Lac. Men det ville være endnu bedre, hvis han bare vidste, hvordan det føltes at flyve ned ad de sneklædte bakker! Han sukkede, opfyldt af dette ønske, og så sagde han uden at tænke over det højt til sig selv:

„Kunne jeg dog bare en eneste gang få lov at prøve dette!"
I næste øjeblik følte han, at han blev løftet op af stærke arme, og han hørte skimesteren, som stod lige i nærheden sige: „Når du virkelig ønsker det så meget, skal du få lov til at prøve det — lige med det samme!" Manden stak sine skistave i sneen, løftede Jerry blidt op i sine arme, gled over til skislæbetovet og tog fat i det med sin venstre hånd. Nu gik det op og op, lige til bakkens top.
Manden så ned på drengen og spurgte, om han stod godt og var parat? Jerry nikkede. Han var for overrasket til at tale. Han tabte næsten vejret, da det gik ned ad den første del af den svimlende bakke. Så strøg de ud på de åbne bakker i store, glidende kurver, og endelig gled de hen til et holdested i nærheden af de andre børn.
Mens Jerry så til trak skimesteren nogle af de andre drenge og piger op ved hjælp af tovet og fejede ned ad bakken med dem. Han glemte kulden. Han glemte endog sit dårlige ben, for han følte i det mindste et øjeblik, at hans drøm om at blive skiløber virkelig var gået i opfyldelse. ○

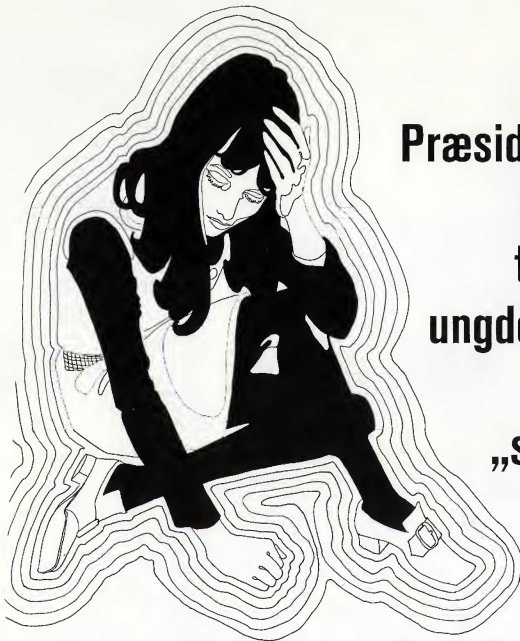
Gæt hvor mange firkanter og trekanter, der er her under.

AF MILT HAMMER

Derpå sagde Gud: „Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os, til at herske over havets fisk og himmelens fugle, kvæget og alle vildtlevendte dyr på jorden og alt kryb, der kryber på jorden!“ (1. Mosebog 1:26)

Den Præsiderende Biskop taler til ungdommen om „stoffer”

Skrifterne fortæller om en blind tigger, Bartimæus, som plejede at sidde ved vejkanten i nærheden af Jeriko og bede de forbipasserende om lidt mad eller om en almisse. En dag kom Frelseren til Jeriko sammen med sine disciple, fulgt af en stor folkeskare. Bartimæus hørte, at Jesus af Nazaret nærmede sig, og han råbte: „Jesus, du Davids søn, forbarm dig over mig!" Mesteren hørte denne tigger, kaldte på ham, og Bartimæus gik nærmere hen til Ham. Jesus spurgte ham: „Hvad vil du, jeg skal gøre for dig?" Bartimæus havde tigget mad og penge fra hundredvis af forbipasserende, men til Mesteren sagde han: „Rabbuni, lad mig få mit syn igen!"
Jesus sagde til ham: „Gå bort, din tro har frelst dig!" Og straks fik han sit syn igen, og han fulgte Ham på Hans vej. (Mark. 10:46-52)
Der er nogle i vort samfund og i vor tid, der — ikke ulig den blinde tigger sidder ved livets vejkant og tigger. De tigger imidlertid ikke om føde eller om penge. De beder om forståelse af livet og dets mening.
Nogle af dem, der tigger, er unge mænd og kvinder, som er blevet skuffet af livet, således som de opfatter det og lever det. Nogle af disse unge mennesker har vendt sig til forskellige kemikalier eller „stoffer" for at flygte fra og vende sig fra virkeligheden eller, som nogle af dem siger det, „for at finde en bedre mening med livet"!
Det øgede forbrug i vor tid af „stoffer" er alarmerende. Det er muligt, at nogle af jer har prøvet — eller vil blive tilbudt at prøve — en eller anden form for „stof". I har jeres frie vilje, og den eneste retfærdige og rette anvendelse af denne handlefrihed er afgørende, når man står over for at skulle træffe bestemmelse for eller imod.
Lad mig pege på nogle få ting, baseret på værdifuld underretning, som vil kunne være jer til hjælp når I skal vide, hvilken beslutning der er den rette.
For det første har Herren, som kender alle de onde hensigter og lyster, som er og altid vil eksistere i menneskers hjerter, advaret os således:
„Ved I ikke, at I er Guds tempel og at Guds Ånd bor i jer? Hvis nogen ødelægger Guds tempel, skal Gud ødelægge ham; thi Guds tempel er helligt, og I er jo Guds tempel!" (1. Kor. 3:16-17)
For det andet har Herren sagt: „Thi den, hvem meget er givet, af ham skal man kræve meget . . ." (L & P 82:3)
Som Sidste Dages Helliges ungdom, der kommer fra ædle hjem og som har haft mange uddannelsesmæssige fordele, kender I Herrens vilje og Hans formål med jer. Og I ved, at der er en stærk udfordring til jer om at være og blive ledere. Sandelig, Herren forventer, at I træffer de rette beslutninger, og at I er villige til at påtage jer lederskabsstillinger i verden.
Endelig vil jeg henvise jer til nogle tanker, der er forelagt af Bruce H. Woolley, sekretær i forretningsudvalget for Staten Utahs Komité for Misbrug af „Stoffer":
„Hvis man er en ung Sidste Dages Hellig, kan man ikke komme uden om spørgsmålet om „stoffer" og må ikke lade misbruget af dem gå upåtalt hen. Vi lever desværre i et „stof"-orinteret samfund.
Når jeg taler med unge narkomaner rundt omkring i hele landet, opdager jeg, at de fleste af disse unge mennesker søger efter fornuftige svar på og oplysning om meget vigtige spørgsmål: ‚Hvem er jeg?' ‚Hvorfor er jeg her?' Mange af dem er så naive, at de tror, at ‚stoffer' (narkotika), især LSD, Marijuana, Speed m. fl., vil kunne forsyne dem med svarene.
(LSD = Lysergsyrediætylamid, er stof, der giver hallucinationer, uhyggelige, sælsomme og forvrængede sansebedrag. ‚Speed' er et amfetamin, der stimulerer. Anvendes mest som indsprøjtning.)
Som unge Sidste Dages Hellig kan man blive bedt om at hjælpe sine venner, der står overfor spørgsmål vedrørende anvendelse af narkotika. For at kunne hjælpe dem til rationelle og rigtige beslutninger er det nødvendigt at kende og vide besked om kendsgerningerne: „Stoffer" som LSD og Marijuana kan narre de mest intelligente og fornuftige mennesker. De skaber en farlig og listig vrangforestilling om livet, og de er altid vanedannende.
Det ser ud, som om narkomaner aldrig selv er klar over, at „stoffer"

At lære at elske var grundtonen i det spændende tjeneste-projekt, vi deltog i som Laurel-klasse i Hacienda Heights Ward, El Monte Stake, Californien.

At lære at elske

AF CONNIE CHAPMAN

I næsten to timer hver mandag eftermiddag besøgte vi de små børn på et hjem for evnesvage børn. For tiden er der ca. 50 børn i alderen fra nogle få måneder gamle til 13 år. Inden vi begyndte at virke for disse børn, fik vi instrukser af en psykiatrisk uddannet socialhjælper. Han gjorde et uforglemmeligt indtryk på os allesammen lige fra det første øjeblik, vi hørte ham. Han fremhævede mange punkter til vejledning for os i vort arbejde med disse børn. Han sagde, at det er ethvert menneskes ret at være anderledes end andre, og at vi er lige så forskellige og anderledes, som disse evnesvage eller spastiske børn. Vi kunne være blevet født i deres sted og de i vort, og hvis det nu havde været os, der var dem, ville vi så ikke have været taknemmelige, når der kom nogen og besøgte os? Denne tanke bevirkede, at det var andet end nysgerrighed, der drev os til at komme hver mandag.

Vi lærte, at man aldrig skal vise medlidenhed, men prøve at indleve sig i folks situation. Børn lærer ved gentagelse af de samme ting. Vi klædte os i strålende farver, for at vort ydre skulle afvige fra plejerskernes helt hvide dragt. På den måde genkendte børnene os som gæster — ikke som plejersker. Vi var nødt til at komme regelmæssigt, for derved kunne de lære at vente vort komme — og det gjorde de.

I begyndelsen var det svært at være rolige og sikre, især inden vi overhovedet havde set børnene, men det var naturligvis, fordi vi ingen anelse havde om, hvad der ventede os. Det blev sagt til os, at vi skulle lade børnene om at komme til os. Det lød mærkeligt, eftersom et normalt barn plejer at være passiv temmelig længe, før han eller hun „tør" gå hen til en fremmed. Det gik imidlertid således, at vi fra samme øjeblik, vi ankom, var omgivet af børnene; vi elskede dem allesammen lige med det samme, og de accepterede os.

„Hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig!" (Matt. 25:40)

Det rørte os at se, hvorledes børnene kæmpede for at tale, gå eller lære at gøre de ting, det falder os andre let at udføre, noget, vi ofte tager som en selvfølge. Og vi lærte virkelig at være taknemmelige for de allerenkleste gaver fra vor himmelske Fader.

Vi lærte at elske hvert eneste barn højt, og de er allesammen vore allerbedste venner. Vi forstår nu, hvor vidunderlig vor Faders plan er. Disse specielle ånder vil arve Guds rige.

Engang sang vi piger Primarysange for dem, blandt andre: „Jeg er Guds kære barn." Jeg fik tårer i øjnene, og vi var allesammen rørte over den glæde og dejlige fornemmelse af fred, der hvilede over stuen.

Når vi vokser op til at blive hustruer og mødre, når livet måske sommetider bliver mere kompliceret, end det ser ud for os nu, vil vi kunne tænke tilbage og endnu engang glæde os over den fred og helt specielle kærlighed, der dengang i vore sind og hjerter tændte en flamme af goodwill og lyst til at tjene.

---

ikke gør dem til bedre mennesker. Narkomaner vil stadig være i besiddelse af negative menneskelige egenskaber som f. eks. dovenskab, hensynsløshed, jalousi og angst. Ganske vist taler de i deres hallucinationer om „kærlighed" og „broderskab". Men hvis de blot kunne være ærlige og objektive, ville de indrømme, at narkotika ikke holder det, som annoncerne lover.

Meningen og hensigten med livet er den samme, som den altid har været. Til dem, som tigger om „syn" eller „forståelse", er svaret det, som den blinde tigger, Bartimæus, fik og hvorom Skriften siger, at han „fik sit syn igen, og han fulgte Ham på Hans vej".

Hvis mødre ønsker at forene familiens medlemmer i kærlighed, fred og forståelse for Evangeliet,

. . . Så er søndag den rigtige dag

AF ETHNA R. REID

Hver søndag, siden vore børn blev født, har vi spurgt: „Hvad er passende at gøre for en familie for at holde sabbaten hellig?" Intet andet har været vigtigere for min mand og jeg end at vore børn lærer at elske vor himmelske Fader, og at holde Hans bud og befalinger. Vi ønsker alle at holde sabbaten hellig, og har været meget påpasselige med, hvad hver enkelt af os gør, og vi håber at vore aktiviteter har været akceptable for Herren.

Præstedømmets møde, søndagsskole, nadvermøde og andre planlagte møder har førsteret til vor tid om søndagen. Deltagelse i disse møder tager det meste af vor tid om søndagen. Der er dog stadigvæk tid til at deltage i særlige familieaktiviteter i løbet af dagen. Mange af vore „enten — eller" aktiviteter om søndagen blev taget fra artikler eller taler givet af vor Profet. Andre har vi fastsat som følge af vurdering af vore oplevelser. Vi har sat følgende kendetegn for vore vurderinger:

1. Forøger aktiviteten vort kendskab til Evangeliet?
2. Forøger aktiviteten familiens fællesskab?
3. Bringer aktiviteten kærlighed og fred ind i vort hjem?
4. Er aktiviteten passende at gøre på en søndag?

Søndag har været en dag, hvor vi inviterede bedsteforældre til vort hjem, eller vi besøgte dem i deres hjem. Vi er blevet velsignet med fire elskede, ædelmodige og åndelige bedsteforældre. Vi har tilbragt mange lykkelige søndags-timer med at lytte til de oplevelser, de har haft gennem deres liv, og ved at lytte til oplevelser, som nogle af vore farverige og spændende forfædre har haft. Hvilken vidunderlig gave at overdrage til børn: En kunskab om forfædre, som har givet deres liv i Guds tjeneste, og til deres medmennesker. Denne kundskab har gjort det således, at vi ønsker at leve op til at blive værdige til at følge deres eksempel.

Søndag var den dag, min mand og jeg valgte til at fortælle børnene om de lektier, vi havde givet vore undersøgere, da vi hver især var på mission. Vi ønskede, at vore børn skulle føle den samme glæde, som vore undersøgere havde, når deres bønner blev besvaret, idet de studerede Mormons Bog og andre af Kirkens principper for at modtage et vidnesbyrd. Dette er dagen, hvor andre lektier om Evangeliet bliver lært fra Kirkens lektiehefter eller blade, og hvor åndelige taler bliver forberedt.

Nogle af de aktiviteter, vi udfører om søndagen nu, er anderledes end de aktiviteter, vi havde får år tilbage i tiden. Vores ældste datter går nu i gymnasiet, og vort yngste barn, vor eneste søn, går i 6. klasse. Men ånden på sabbatsdagen bliver den samme i vort hjem, idet vi finder nye måder at udtrykke det på.

Søndag er stadig den dag, hvor vi hver især fører vor scrapbog og personlige tilstedeværelseskort á jour. Hvert familiemedlem har mindst tre scrapbøger fyldt med særlige minder og hændelser fra deres eget liv.

Søndag er den eneste dag, hvor vi har fundet tid til at synge sammen som en familie. Vi er blevet opmuntret af kloge bedsteforældre til at give programmer sammen, som en familie, ved særlige lejligheder, hvor hele familien kommer sammen som ved fødselsdage, helligdage, taksigelsesdagen og i julen, samt ved familiehjemmeaftener. Dette har nødvendiggjort, at vi skriver teksterne, spiller forskellige instrumenter, optræder og synger sammen.

Vore børn var ikke kun interesseret i

dukketeater, da de var mindre — så sent som i sidste uge tilbragte vore teen-age børn to timer søndag aften med at indspille et selvskrevet drama på båndoptageren, som senere skulle opføres for hele familien.

Søndag er den dag, hvor vi lægger den pæneste dug på bordet, det bedste sølvtøj og porcelæn, selvom måltiderne den dag er enklere, end de plejer at være, på grund af vore mange Kirkeaktiviteter.
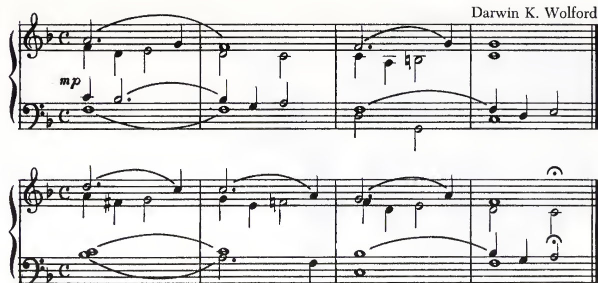
Det er denne dag, vi håber vore venner vil komme og besøge os — hvadenten de er inviteret eller ej.

Det er denne dag i ugen, hvor vi samles omkring køkkenbordet og vurderer sidste uges aktiviteter, og planlægger for næste uge. Vi fortæller hinanden om de ting, vi er glade for skete i ugen der gik, og om de ting, vi ville ønske vi kunne forandre. Vi udtrykker i ord, vore følelser angående livet — vore bekymringer for offentlige hændelser — og vor kærlighed til hinanden.

Det er på denne dag, min mand sammen med hver enkelt barn gennemgår særlige opgaver til enten Kirken eller skolen, som skal udføres i løbet af de næste uger — så ingen opgaver bliver udsat til „natten før". Han opfordrer også hver enkelt til at fortælle om sin stensamling, sin karakterbog, æresbeviser, spejderbelønninger, en bog han har læst — ting som er blevet færdiggjort og lært — så hver enkelt bliver en lærer i familien. I vore diskussioner bærer vi også vidnesbyrd til hinanden om sandheder vi har lært, og om de velsignelser vi har modtaget fra vor himmelske Fader.

Dette er den dag, hvor vi ikke går i biografen, vi spiller ikke bold, vi går ikke på indkøb og vi tager ikke ud og svømmer. Dette er en dag, hvor vi kan sove til middag, slappe af, eller tilbringe tiden med at læse.

Søndag har været midtpunkt i vort liv med at få familien til at ønske at være sammen, og blive interesseret i hinanden. Vi er taknemmelige overfor vor himmelske Fader for denne dag, hvor vi kan huske mere på Ham, og hvor vi kan blive mere lig Ham. ○

Nadververs for maj

Senior-søndagsskolen:
„. . . Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig." (Johs. 14:6)

Junior-søndagsskolen:
„Og Gud skabte mennesket i sit billede; . . ." (1. Moseb. 1:27)

Fællesrecitation d. 7. juni 1970

De to skriftsteder bør læres udenad i løbet af maj måned af eleverne i kursus 9 og 13. Hver klasse reciterer et skriftsted ved søndagsskolens forprogram fastesøndag.

KURSUS 9:

(Vi bliver her mindet om, at Præstedømmet ikke kommer automatisk til enhver, som ønsker det; det bliver givet af Gud til den enkelte, gennem ordination.)
„Og ingen tiltager sig selv den værdighed, men man må som Aron kaldes dertil af Gud." (Heb. 5:4)

KURSUS 13:

(Ved det sidste måltid instruerer Jesus sine disciple med hensyn til nadveren og forklarer, at når Han er væk, skal de nyde nadveren til minde om Hans offer for dem.)
„Og han tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde: ‚Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!'" (Lukas 22:19)

Når du underviser

AF E. LV. RICHARDSON,
leder af Institute Currilum, under Kirkens skoleorganisationer.

Vor søn ved, at han er et af Guds børn, og at det er et familieforhold, der ikke er helt ulig det, som eksisterer mellem ham og hans forældre. Han er også klar over, at hans fader og moder er børn af deres himmelske Fader og at også de skal lære mange ting og udføre mange ting, før de kan opnå den fuldkommenhed, Han engang har givet dem løfte om. Fuldkommenhed er målet for alle Guds børn. Vor søn ved, at hans forældre gør fejl, om end de ikke har til hensigt at gøre det. Og dog forstår han og kender deres ønske om at hjælpe ham til at vokse op og blive Gud lig. Han forventer slet ikke, at de skal gøre det for ham, som han bedre selv kan gøre og udrette for sig selv.

Denne vor søn har lært at beherske mange af sine ønsker og lyster, og — ganske særligt — har han lært at indrette sig efter de anerkendte moralske sæder og skikke og adfærdsmønstre i vor umiddelbare kultur.

Vi tror, han bliver mere og mere vågen for det enestående ved hans egen personlighed. Som andre på hans alder vender han sig mere og mere til sine jævnaldrende med sine spørgsmål, hvilket somme tider får ham til i al godmodighed at kritisere sine forældres råd. Han kan finde mange ting at beskæftige sig med udenfor familiekredsen, og dette er mere og mere tilbøjeligt til at drage ham bort fra forældrenes påvirkning og opsyn. Han har lært selv at træffe mange vigtige beslutninger uden at være ret meget afhængig af os, det vil sige, at han nu ikke lader sig påvirke så stærkt af os og vor indstilling.

Han har indviklet betydelig interesse for forholdet mellem kønnene. Eftersom han er meget vågen for attraktive og populære piger, ønsker han også selv at virke tiltrækkende og gøre sig populær blandt dem. Det ser somme tider ud, som om det er mere vigtigt for ham at vække deres opmærksomhed end at høre efter, hvad læreren siger.

Selvom han har tro på og tillid til sin himmelske Fader og til sin familie, er det ikke altid, han er særlig glad for de bestemmelser, vi somme tider træffer vedrørende ham. Mange af de mål, som både han og vi engang syntes var ganske naturlige, kommer nu ud for nye overvejelser.

Han har, som sagt, behov for at søge løsning på sine problemer udenfor hjemmet, og du kan, som en af hans lærere, måske være en af dem, der kan gøre meget for at hjælpe

(E. LV. Richardson er leder af læseplansafdelingen for Kirkens religionsinstitutter og medlem af Orem 31. Ward i Utah. Han og hans hustru har syv børn.)

mit barn

ham med at komme ud af de foreliggende dilemmaer, der bl. a. lyder: „Hvordan kan jeg i det hele taget være sikker på noget som helst?" „Mon Joseph Smith virkelig så Faderen og Sønnen?" „Er det nødvendigt, at jeg tager på mission, eller er det kun noget, min familie og min biskop forventer, at jeg gør?" „Er den såkaldte ‚nye moral' virkelig den samme som den gamle umoral, som de siger?" — „Er det virkelig vigtigt, at man holder Visdomsordet?" „Er betaling af tiende og offergaver så nødvendig, som mine forældre og Kirken tilsyneladende mener?" „Hvorfor regner man med, at jeg skal opføre mig anderledes end verdens unge i almindelighed opfører sig?" Disse og talrige lignende spørgsmål, hvoraf nogle ikke bliver diskuteret med os forældre, strides, ved vi, om en plads i hans tanker. Vi kan ikke løse alle problemerne for ham — vi ønsker heller ikke at gøre det. Selvom vi ved, at han elsker os og respekterer os, kan nogle af vore svar ikke længere stå uimodsagt for ham. Han modtager ideer, formaninger, råd og vejledning fra talrige og forskellige kilder. Sandsynligvis er han ikke engang i tvivl om vore forenede ønsker om at hjælpe ham, men dog finder han, at der mangler bestandighed i alle vore bestræbelser i den retning. Det er stadig i høj grad hans egen opgave at træffe sine beslutninger, mener han, og sådan skal det også være. Vær derfor så venlig — som hans lærer — ikke at give ham årsag til at tvivle på din retskaffenhed, din tro eller på oprigtigheden af dine personlige overbevisninger.

Det er ikke fordi jeg ønsker at fortælle dig, hvordan du skal udføre dit arbejde. Jeg er kun interesseret og lidt bekymret. Jeg har jo nemlig mine bestemte tanker om, hvorledes jeg gerne vil, at vor søn skal blive, når du har påvirket ham gennem dine evner og din klogskab. Jeg håber, at de nye erfaringer, han får hos dig, sammen med dem, han har hjemmefra, vil hjælpe ham til at tilegne sig de egenskaber, der vil gøre ham til et dygtigt medlem af vor himmelske Faders rige samt til en velegnet medhjælp, der kan være med i arbejdet for at underlægge sig jorden.

Som hans lærer: elsk ham — ikke således som vi, hans forældre, gør, men som en oprigtig ven, der er interesseret i ham som et menneske, der på mange måder er enestående. Vær vågen for dette „enestående", for det kan være dermed, han kan yde det største bidrag til din klasse og til verden som helhed. Hjælp ham at taksere og vurdere sig selv som en værdifuld person med egenskaber, der tenderer mod at skille ham ud fra andre — men kun udskiller ham, fordi hans hele fremtoning, hans fremsynethed eller hans forstandighed måske er noget for sig selv. Lad ham mærke, at du er interesseret, og at du nærer et oprigtigt ønske om at hjælpe ham i hans kamp for at få succes. På nuværende tidspunkt kan han godt forekomme noget selvglad og meget interesseret i sin egen lykke og udvikling. Men er det så usædvanligt for en teenager eller for nogen af os? Vi kan kun lære at interessere os for andre, når vi interesserer os for os selv. Det var det, der var Frelserens budskab, da Han formanede mennesket til at elske sin næste som sig selv.

Lad ham vide, at du har et vidnesbyrd om Evangeliet, men sørg for, at han får udviklet en forståelse af, at subjektiv følelse ikke kan være en varig erstatning for objektiv kendsgerning. Vi ønsker, at han skal forstå, at det er nødvendigt, at han virkelig bestræber sig for at få kundskab om Evangeliet. Jeg antager, at en del af din opgave som lærer er at lede ham til de kilder, hvor han kan finde hjælp til at opnå denne kundskab. I dine bestræbelser for at fremelske hans søgen efter sandhed, beder vi dig lede ham gennem positive, sunde og optimistiske kanaler, så at han kan glæde sig ved den Helligånds vejledning og inspiration. De negative påvirkninger skal nok selv finde ham. Det er ikke nødvendigt altid at beskytte ham mod det, der går på tværs af Frelserens lære, og man behøver heller ikke altid at understrege dets eksistens. Hjælp ham at forstå, at styrken af overbevisning ikke behøver at være den endelige sandhed. Vi ønsker ikke, at han skal forveksle grundløse legender og overtro med de virkelige sandheder i Evangeliets budskaber.

Svar ham ikke på alting. Støt hans årvågenhed for, at vi i vor tid har profeter, som kan modtage og også stadig modtager åbenbaring. Ved at anerkende dette, vil han forstå, at vi ikke kender svaret på alle ting endnu. Hjemme hos os har vi ment, at det er meget bedre at sige: „Det ved vi ikke, men lad os hjælpes ad med at finde ud af det!" — end det er at give nogle svar, som det siden hen viser sig, at vi ikke kan gå ind for.

Det er sandt, hvad der er blevet sagt: „Troen undermineres sædvanligvis ikke af dem, som ikke kan svare på alting, men af dem, som tror, de kan!"

Ældste John A. Widtsoe, forhen medlem af De Tolvs Råd, bemærkede engang, at menneskene ikke skulle bære sig så uklogt ad, at de forkastede Kirken, blot fordi de ikke havde kunnet få et tilfredsstillende svar på ethvert af Evangeliets principper. De burde vente og søge, indtil de svar kom, som de kunne anerkende som rigtige. Vi vil gerne have, at du hjælper vor søn til at udvikle en tro, der bygger på det, som Gud har åbenbaret, således at han vil have tro og tillid til, at han kan finde løsningen på de uløste problemer, som han lige for tiden mangler tilfredsstillende svar på. Er det ikke ånden i det budskab, Herren gav profeten Joseph Smith, da han sagde: „... Menneskene burde virke med iver for en god sag og gøre mange ting af egen fri vilje." (L & P 58:27)

Giv hans tanker en udfordring og stil ham overfor problemerne. Giv ham Herrens ord, men lad ham også selv finde de svar, han trænger til. I dine bestræbelser for at undervise ham, skal du ikke blot søge at tildele ham foruddannet instruktion. Vær opmærksom på menneskeåndens frihed og erkend, at det er hvert eneste menneskes ret at tænke for sig selv og nå til konklusioner, der stemmer med alt det, han ved er sandt. Det er ikke visdom at gøre nar ad bemærkninger, som tilfældigvis ikke stemmer med din egen opfattelse for tiden. Ethvert af dine klassemedlemmer er på en eller anden måde enestående, og jeg er tilbøjelig til at være enig med den, som har sagt: „Det er en yndlingsfornøjelse for de uintelligente at angribe det, de hverken kender noget til eller forstår sig på." Anbring ikke dig selv i den kategori af mennesker.
Prøv at indflette i din undervisningsmetode det, som du mener om de erfaringer, han allerede har gjort eller har, således at dit budskab indeholder nogle betydningsfulde og rosende bemærkninger, der har relation til hans nuværende livsførelse og behov. Lad ikke din begejstring hypnotisere ham til en eller anden form for idealistisk trance, der er uden forbindelse med hans liv og virke. Drag nytte af dine egne erfaringer; hvor mange af dine urealistiske beslutninger fandt virkelig udtryk i dit liv? Når man underviser uden henvisning til livet, bliver man ofte så effektiv i teorien, at man overbeviser sig selv om, at al ens tale fremmer tilhørernes gøren derefter. Muligheden er der naturligvis, men i almindelighed bliver der kun kortvarig virkning, hvis der i det hele taget bliver nogen, når det, vi siger, ikke har nogen forbindelse med vore personlige erfaringer og således ikke fører tilbage til nogen personlig indsats. Hvis du har et gribende budskab at bringe, så vær følsom overfor dine elevers følelser og tanker. At forkynde Evangeliet er at åbne de døre, gennem hvilke tilhøreren går ind til nye områder for erfaring og forståelse, men det er tilhøreren selv, der skal gå ind ad disse døre. Ingen andre, ikke engang læreren selv, kan gøre det for ham.
Vær så venlig at forberede dig, vær lærd med hensyn til Evangeliet. Lad dine elever få del i din begejstring for livets budskaber — ikke kun på følelsens plan, men anspor dem til at søge ud over det materiale, du fremfører i klassen. Dine egne studier bør åbne mange veje for videre undersøgelse. Lad medlemmer af klassen være med i denne undersøgelse. Resultatet af at være uforberedt er sædvanligvis sløvhed, og den sindstilstand har tilbøjelighed til at smitte.
Vort barn er i almindelighed begejstret og spørgelystent. Hvis han ikke får nogen mulighed for at dele sine oplevelser med dig og de øvrige i klassen, vil han skabe sig sine muligheder, som måske slet ikke stemmer med det budskab, du har forberedt til ham. Det kan godt være, du kalder hans aktivitet for uopmærksomhed, mangel på respekt eller uærbødighed, medens den i virkeligheden er dårlig vejledt begejstring og skabertrang. Jeg tror, det er slået temmelig godt fast dette, at man lærer i forhold til den interesse, man selv udviser. Vi husker sædvanligvis de ting bedst, som virkelig rusker op i os. Vi kan aldrig virkelig tilegne os noget, før vi har haft anledning til at bruge det. Som forældre vil vi være lykkelige for at samarbejde med dig så meget, vi kan. Men *vi* kan ikke forberede din lektie. Vi kan heller ikke fremkalde begejstring eller overbevisning om dens budskab på dine vegne.
Regn derfor ikke hans vitalitet for ingenting; men når du forbereder dig, så lad være med at blive så optaget af selve emnet, at du glemmer dine elever. Evangeliet er til gavn for mennesket og ikke blot for studiets skyld. Dette påpegede Frelseren, som sagde, at sabbaten var til for menneskets skyld og ikke menneskets for sabbatens. Din kærlighed til evangeliske emner må ikke gøre mit barn til en tilfældig faktor i klassen. Den profetiske måde at fremføre noget på (undervisning gennem forkyndelse) er kun effektiv, såvidt som klassens medlemmer selv kommer til at erfare budskabet.
Efterlev Evangeliet! Hvis det ikke har nogen virkelig betydning for dit liv, hvorledes kan du så forvente, at det automatisk skal få betydning for min søn? Lad ham ikke få udviklet en følelse, at budskabet ligger over, hvad hans evne kan anvende. I vort hjem forsøger vi at anvende Evangeliets budskaber i vor livsførelse, men vi kan ikke fuldt og helt holde ham skadesløs for alle de fejl, der begås i hans verden.
Han oplever ikke-kristen adfærd gennem alle mulige medier: Pressen, fjernsynet, film eller i folks opførsel overfor hinanden. Og han kan ikke altid kun tilskrive folk, der ikke har samme tro som han, disse aktiviteter. Han iagttager sine forældres, Kirkens lederes og samfundets adfærd. Han iagttager også dig! Hvis du, hans lærer, ikke kan give dette eller hint budskab betydning for dit eget liv og for din families liv, hvordan vil du da kunne tro, at det vil kunne få betydning for ham?
Vi har allesammen vanskeligt ved at skille Frelserens budskab ud fra aktiviteten hos de mennesker, som forkynder det. Nogle af vor tids tanker har skabt en krise, der stikker meget dybere end det, vi ser afspejlet i mange unge menneskers udseende og adfærd. Den ligger nemlig indeni enhver af os — i den vurderingsskala, som dirigerer vore aktiviteter, i vor indstilling til og syn på livet, i oprigtigheden og udstrækningen af vore overbevisninger og i dybden af vor pligtfølelse, vor higen og tragten. Den vokser frem af vor fundamentale livsfilosofi, der er sammensat af vore erfaringer og vor eftertanke.
Og så til sidst: Tænk lidt tilbage på din egen ungdom og fortidens erfaringer, hvorledes du følte, tænkte og handlede, da du var på hans alder. Du kan ikke regne med, at han skal være lige så klog og erfaren, som du med din alder er blevet. At du godkender den talemåde, som siger: „Man kan ikke sætte en vismands hoved på en drengs skuldre!" — betyder ikke, at du skal give et barn frihed til at opføre sig som en uopdragen tølper — kun som en teenager. Vi har allesammen været den tur igennem. Lad os drage nytte af denne erfaring derved, at vi viser forståelse for vore børn og vore elever.
Som lærer bliver du måske nødt til at opgive den øjeblikkelige belønning som erkendelse for succes som arbejder i vingården. Men du kan have vundet dine elevers respekt og beundring, såvel som deres fædres og mødres evige taknemmelighed.

. JOEL OG AUDRA CALL MOSS

(Dr. J. Joel og Audra Call Moss er forældre til seks børn og populære foredragsholdere om forbedring af familieforholdene. Dr. Moss er formand for Department of Child Development and Family Relationships ved Brigham Young University.)

Et lykkeligere ægteskab:

Fælles udvikling

Hvad kunne I to bedst lide at gøre, mens I var forlovede: Holde hinanden i hånden, spadsere en tur, se på vinduer, danse, gå i skoven, studere, gå i biografen, i teatret, til sportskonkurrencer? Eller kunne I lide at diskutere de forskellige idrætshold, politik eller andre emner, gå ud at spise en middag sammen eller blot sidde og tale sammen? I var forelskede, men kunne I også være fælles om aktiviteter, der knyttede venskabsbånd mellem jer?

Nu har I været gift nogen tid. Hvordan er det gået med jeres venskab? Hvis I kunne lide at danse sammen, hvor lang tid gik der så, efter at I var blevet gift, før I holdt op med at gå ud at danse? Jeres første barn er emnet for det halve af jeres samtaler som ægtepar, og den anden halvdel drejer sig hovedsagelig om forretningssager — om familiens økonomi. Hvor længe er det siden, I gik ud og så på vinduer sammen? Hvornår var I sidste gang i skoven? Hvornår var det sidste gang I gik en tur sammen blot for den fornøjelse, det er at gå og trave og bare sludre?

Et ægteskab er en lang række venskabsforhold. Kærligheden er det fundamentale tema. Venskabsforholdene forsyner den med de nye udfordringer, hvorfra kærligheden videre udvikler sig. Enhver form for venskabsforhold med ens partner vil, efterhånden som det opstår, hæve sig til en tinde af begejstring, hvorefter det daler. Det bliver til et minde, som gemmes bort i erindringens skattekiste med de sentimentale, uerstattelige værdier.

Denne eringsdringskiste med dens vidunderlige sortiment af venskabsmønstre, er en virkelig betryggelse for ægteskabet. Men alt, hvad den rummer, er noget, der *har* været. Yderligere udvikling af vort ægteskabsforhold kræver, at vi udvider vort liv med nye venskabsmønstre.

Det er højst sandsynligt, at I har været dansepartnere, rejsekammerater, børneopdragelsesvenner og mange andre slags venner, såvel som „kærester" i mange år. Alle disse venskaber har føjet noget til den magnetiske kraft i jeres forhold. Men skal begejstringen bevares, kræves der stadig nye former for venskaber mellem jer.

Som en hustru engang sagde: „Vi har gået på riffeljagt sammen, vi har skudt med haglbøsse sammen, vi har dyrket skydning med bue og pil, vi har pilket torsk sammen, vi har fisket i søer og i floder, vi har spillet golf, tennis og hvad ved jeg!"

Hvad er I sammen om nu, foruden de ting, der „hævede sig til tinders højde og derefter dalede igen?" Hvad har I tænkt at foretage jer til næste år? I skulle også kunne dele de aktiviteter, mand og hustru må deltage i hver for sig, ikke blot dem, I har tilfælles.

I ægteskabet skal de to hele tiden væ-

re interessante personer for hinanden. Der er skrevet meget om, hvorledes man fysisk kan blive ved at være tiltrækkende for den anden part, og det ydre er sandelig en vigtig faktor. Men der er intet, der gør et menneske mere interessant end en ny begejstringsånd. Den virker både på udseendet, på talen, på holdningen, på følelserne og reaktionen.

Vi har ikke allesammen lige store evner til at tage initiativet til nye oplevelser, man kan være fælles om. Nogle af os vil gerne være med til sådanne fælles oplevelser, men finder det nemmere at tage fat på noget, som andre har foreslået. Visse ægtefolk, som tit skal tage initiativet til noget, bliver somme tider trætte og synes, at den anden også burde anstrenge sig lidt i den retning. Det er naturligvis en udmærket tanke, men i mange tilfælde virker den overhovedet ikke. Hvis du selv har evne til at få ideer, så skylder du dit ægteskab at udnytte denne evne. Din partner vil engang få lært at tage initiativ til noget, når han eller hun udvikler den tryghed, der skabes gennem gode venskabsoplevelser.

Det er vigtigt, at man forstår, at ægtefæller ikke oplever tingene på samme måde. Det er helt individuelt. Mange gifte folk klager over, at den anden part ikke er så interesseret i den rent ægteskabelige oplevelse. Hvis man rigtigt undersøger sagen, kommer man ofte til det resultat, at de begge er lige interesserede. Den egentlige klage lyder på, at den ene ikke inddrages på samme specielle måde, som den anden gerne vil have, at han (hun) skal være det.

Vi har altså nu bemærket, at ægteparvenskaber er vigtige. Lad os så overveje forskellige metoder, hvorefter vi kan forny begejstringen i vort forhold og hjælpe til, at den kan udvikles. En otte dages rejse vil måske få dig og din partner til at føle jer yngre. Og ægteskabet kan nu og da trænge til sådant et „skub" — det ansporer til at fortsætte. Men vi behøver nu ikke at rejse ud for at åbne vej for nye venskabsmønstre. Vi kan lukke op for et nyt område ved at interessere os for noget nyt: En eller anden sportsaktivitet, en hobby, kunsthåndværk, musik — listen er uendelig. Vi undskylder os sommetider med, at vi hverken har tid eller råd. Hvor tit er dette sandt, og hvor tit siger vi det blot, fordi vi søger at undgå alt, hvad der kan få os til at se lidt tåbelige ud? Cicero, den fremragende romerske forfatter, lader en af sine figurer lære græsk, da han er halvfjerds år. En af vore veninder, som nu er i fyrrerne, er ved at lære at spille klaver.

Noget andet, vi kan gøre for at skabe begejstring hos os selv, er at stille spørgsmål til vor ægtefælle. „Men", siger du, „det gør jeg jo hele tiden." Javist, det gør vi! Og spørgsmålene er yderst „fascinerende"! „Hvordan er det gået i dag?" „Er der noget, jeg skal købe med hjem?" „Tror du vognen bliver færdig til i morgen?" „Har du repareret mine benklæder?" Vi stiller ofte storartede spørgsmål, der ville kunne udfordre en 6-årigs intelligens! Hvad med at stille nogle andre spørgsmål? „Hvad vil du allerhelst foretage dig i det nye år?" „Hvad er det mest interessante, du har oplevet i dag?" „Er der ikke et eller andet, jeg kan gøre for at glæde dig?"

Sådanne spørgsmål vil åbne for en livlig diskussion. Hvorledes kan du ellers forvente at lære mere om din partners enestående evner og karakter, hvis du ikke prøver at udforske hans tanker? Der er nok nogle, der vil sige: „Jeg kan ikke se, at der er et eneste af disse spørgsmål, der appellerer til mig!" Jamen, det bør du kunne — men du behøver jo ikke at gøre brug af dem. Find selv på nogle; du skal blot følge én grundregel: Alle spørgsmål skal opfordre den anden til at fortælle noget om, hvorledes han eller hun *føler* eller hvad vedkommende *tænker.* Kun sådanne spørgsmål kan indbyde til åbenhjertig diskussion og samtale, gennem hvilke den fælles udvikling og taknemmelighed finder sted. Det mest betydningsfulde samspil mellem ægtepar finder sted, når de i taknemmelighed får del i hinandens følelser.

Og endelig: Giv jer tid til at tilføje jeres ægteskab noget spændende. Der er tusinder af måder, dette kan gøres på. En gruppe ægtepar kom i vild begejstring frem med nogle forslag, hvoraf vi gengiver nogle nedenfor. Det er jo ikke sikkert, at de allesammen appellerer til jer, men nogle af dem vil ganske givet skabe en vis spænding og interesse. Om ikke andet, så læs listen igennem, I vil sikkert fnise et par steder, og det er ganske givet heller ikke dårligt for jeres ægteskab!

Forslag til at gøre dit ægteskab mere spændende:

Hvad en ægtemand kan gøre:

Tro ikke, at det altid er nødvendigt at „løfte hovedet højt". Græd du bare lidt — hun vil elske at tage sig moderligt af dig. Giv hende blomster — medens hun endnu kan mærke deres duft. Behandl din hustru lige så høfligt, som du behandler en forretningsforbindelse.

Ros hende for hendes gode mad, selv om I har været gift længe.

Bed din hustru om gode råd for *dine* problemer — og følg dem blot engang imellem.

Tro ikke det er „kvindagtigt" at vise din hustru ømhed — det er tværtimod tegn på styrke.

Giv din hustru gaver uden nogen som helst påviselig årsag.

Giv hende det, du ved, hun ønsker sig, i stedet for det, du synes, hun skal have.

Sig aldrig: „Det fik jeg til frokost i dag!"

Når hun fortæller en historie, så kom hende ikke i forkøbet med pointen.

Lær for din hustrus skyld nogle nye anekdoter, for hun har hørt de gamle så tit!

Spørg hende aldrig: „Hvad har du bestilt hele dagen, skat?"

Kys hende offentligt. Det kan godt være, hun bliver flov og lader som om det generer hende — men hun elsker det!

Når du er færdig med at læse denne artikel, så gå hen til hende og fortæl hende, at du er glad for, at det er hende, du har giftet dig med, og at du gerne gjorde det hele om igen.

Hvad en hustru kan gøre:

Fortæl naboerne, at du er lykkeligt gift — det kommer tilbage til din mand og vil glæde ham!

Lad være med at fortælle ham om dine problemer, før han har fået noget at spise!

Hvis det drejer sig om noget virkelig alvorligt, som f. eks. at der er kommet buler i skærmen på bilen, så lav en ekstra god middag til ham!

Vis din mand mindst lige så megen opmærksomhed, som du viser dine børn eller din hund!

Lær at „oversætte" din mands sprog rigtigt. „Du er vel nok fin", betyder: „Skattepige, du ser vidunderlig ud i aften!"

Skriv et lille kærlighedsbrev til ham engang imellem!

Gør hjemmet til et hyggeligt sted, hvor han rigtig kan slappe af!

Nedsæt ham ikke i familiens øjne. Sig ikke til børnene: „I kan bare vente, til Far kommer hjem!" eller „For min skyld må I gerne, men Far siger nej!"

Husk, hvad det var, du sagde og gjorde, for at overtale ham til at gifte sig med dig — og prøv det igen!

Lad være med hele tiden at sige til ham, at han er for gammel til at gøre noget, han har lyst til at gøre.

Spørg ham ikke hele tiden: „Elsker du mig?"

Tro ham, når han siger, at det gør han.

Hvad begge kan gøre:

Behandl af og til hinanden, som om det var første gang, I mødtes.

Sov aldrig på et problem; løs det, og bliv enige.

Når I beder aftenbøn sammen, så hold tankerne ved noget højere end jeres små problemer.

Find på en sportsgren, I kan dyrke sammen.

Drop de venner, der altid skændes.

Når din partner laver den første ridse i den nye vogn, så le ad det — selv om det ærgrer dig noget så grusomt!

Lev ikke hele dit liv efter klokken — lad være at fordømme den anden, hvis han er lidt for sent på færde.

Lad være med begge to at blive vrede samtidig!

Sørg for at få en stor familie!

Respekter hinandens privatliv!

Gå en tur sammen i regnvejret!

Diskuter problemer med hele familien!

Lav et familiealbum sammen!

Tag ud en aften alene mindst én gang om måneden!

Hav altid et eller andet projekt for fremtiden, noget, der skal gøres, bygges eller købes.

Hvis I har slægtninge boende, så se, om de ikke kan besøge en eller anden engang imellem.

Tag ordene: jeg, mig og mit — ud af din ordbog og sæt: vi, os og vort — i stedet for.

Byg hinanden op offentligt; prøv ikke på at overgå hinanden!

Hvis du regelmæssigt skal tage medicin, så stil den uden for synsvidde.

Begynd aldrig en sætning med: „Jeg synes, at en god ægtemand skal . . ." eller „En god hustru bør . . ." eller „Efter alt det, jeg har gjort for dig . . ."

Hold op med at gå til de selskaber, du ikke ønsker at gå til. Lej en sal og hold en reception for alle dem, som forudsagde, at jeres ægteskab aldrig ville holde!

(Tilpasset efter „84 måder at gøre sit ægteskab spændende på" af Jhan og June Robbins, McCall's, oktober 1958, p. 50, 147-48. Anvendt med speciel tilladelse fra forfatterne.)

Fra Missionens Præsidentskab

Herren virker på mange måder for at udføre sine store undere, og jeg er så taknemmelig for den personlige hjælp I giver missionen gennem det store M/M-arbejde og samtidig det store arbejde, der udføres af deltidsmissionærerne. Gud velsigne jer alle i jeres arbejde for at tjene Ham — med Hans hjælp kan det ikke slå fejl.

Lad mig nu vende mig til det største arbejde i Kirken og de gode mænd, som udfører det. Jeg taler nu om grenspræsidenterne. Tak for de uegennyttige timer I giver til Kirken —til medlemmerne, den inspiration og styrke I er i deres liv. I er disse store grensfamiliers fædre — pas på dem som på jeres egen. Tak for den kærlighed I giver, den tålmodighed I har — den forståelse I har — den gode ånd I bringer jeres medlemmer, og den begejstring, som gør jeres gren til den bedste gren i Kirken.

Vid, at vi støtter jer — elsker jer, beder for jer og vil gøre alt for at hjælpe jer med jeres gren. Alt dette gælder også jeres rådgivere, jeres ledere af de unge, de modne og de gamle medlemmer.

Vid, at hvert eneste arbejde er af betydning. Vi har alle et arbejde at udføre. Lad os beslutte os til at gøre vort arbejde så godt og med en sådan ånd, at vi kan stå ulastelige for Herren.

Endnu en ting og sandsynligvis den vigtigste: Hvorledes går det med jeres genealogiske arbejde? Er I tilfredse med jeres forberedelse til tempelarbejde? Lever I således, at I kan gå til Hans Hellige Hus og udføre ordinanser for de døde? Dette er en meget vigtig del af evangelieplanen, og I bør tænke alvorligt på det.

Lad os alle tage Kristi rustning på — genindvie os til opbygningen af Hans Rige her i Danmark. Det store arbejde ligger foran os. Det er os, der skal gøre arbejdet, det kan ikke gives til andre. Vi må handle nu. Idag er den eneste dag vi har. Lad os leve den godt, leve den for Kristus. Opbyg Riget, det er jeres.

Paul L. Pehrson
Missionspræsident

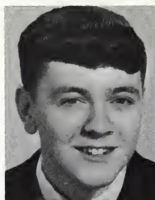
Kan I huske, da den Danske Missions A-Landshold slog Sverige i hin mindeværdige dyst i Borlänge i 1969?
Kan I huske, da Lars Hornemann, Odense, bankede bolden i nettet og slog sejren fast?
Ja, alle mand på holdet spillede „lige til Italien".
Det var en herlig tid, og nu står atter FESTINORD for døren. Den 24., 25., 26., 27. og 28. juni i ÅLBORG. Det bliver alle tiders Fest i Nord.
På billedet ses vort sejrende A-Landshold fotograferet med præsident Don L. Christensen på fløjen og præsident Benny Linden i midten, der bl.a. agerede som holdets træner.
Til samtlige FESTINORD-deltagere siger vi: PÅ GENSYN I ÅLBORG. Hold træningen vedlige og husk FESTINORD-HUMØRET og FESTINORD-SMILET!

Missionspræsidentskabet

Ny Hovedbestyrelse for Primary

Ved distriktskonferencerne i januar blev Primarys Hovedbestyrelse, søster **Anni Corfitzen Nielsen**, præsidentinde, og søster **Kirsten Overgaard**, rådgiver og sekretær, afløst med tak for mange års veludført arbejde.
Som ny Hovedbestyrelse blev opretholdt:
Søster **Ruth Nøddegaard Andersen**, præsidentinde
Søster **Ellen Hall**, 1. rådgiver
Søster **Kirsten Overgaard**, 2. rådgiver og sekretær
Vi beder Gud velsigne disse søstre i det store, ansvarsfulde kald som ledere af Primary-arbejdet i den danske mission.

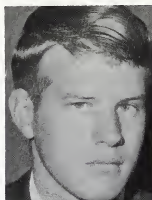

Ny missionssekretær

Den 23. februar er ældste **Darryl Jenkins** blevet kaldet som missionssekretær (Statistiksekretær) i den danske mission.

Ældste Jenkins er født den 16. februar 1948 i Adrian, Michigan, som søn af Gerald Walter og Hazel Edna Powers Jenkins. Han kom til Danmark den 1. september 1968 og har arbejdet i Næstved, Taastrup, Bagsværd og Aarhus, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Jenkins i det store, ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham!

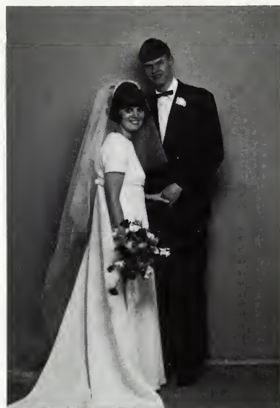

Ny sekretær til missionspræsidenten

Den 23. februar er ældste **Roger Kent Hatch** blevet kaldet som sekretær til missionspræsident Paul L. Pehrson.

Ældste Hatch er født den 3. august 1947 i Provo, Utah, som søn af Noal K. og Lillian C. Hatch. Han kom til Danmark den 3. juni 1968 og har arbejdet i Vejle, København og Aalborg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Hatch i det store, ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham!

Helge Nørrung og Hanne Wrang

Genealogisk aktivitet

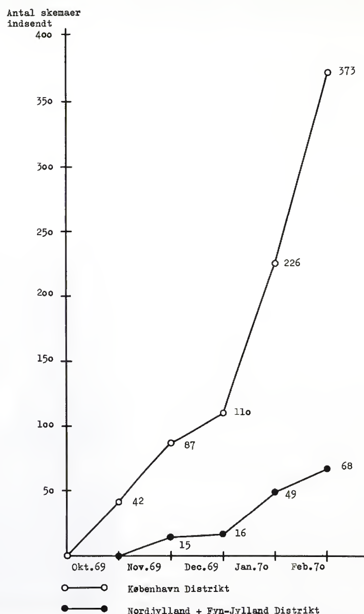
I de måneder, der er forløbet, siden de nye regler for indsendelse af skemaer blev indført, 1. oktober, har de danske søskende været flittige til at indsende de nye „Individuelle skemaer". Især er der indkommet mange skemaer fra København Distrikt, hvad der ganske naturligt kan forklares med, at Landsarkivet for Sjælland samt Rigsarkivet ligger i København, medens søskende fra Nordjylland Distrikt og Fyn-Jylland Distrikt for de flestes vedkommende må rejse langt for at komme til arkiverne i Viborg, Odense og Åbenrå. Men vi håber, at jyderne og fynboerne vil tage revanche til sommer, når rejsemulighederne er lettere og vejret bedre!

I månederne fra oktober 1969 til og med februar 1970 er der til Genealogisk Hovedbestyrelse indsendt følgende antal skemaer, som alle er sendt videre til Salt Lake City:

	København Distrikt	Nordjyllands + Fyn-Jylland Distrikt
Oktober 1969	42	0
November 1969	45	15
December 1969	23	1
Januar 1970	116	33
Februar 1970	147	19
	Ialt 373	Ialt 68

Da de fleste af skemaerne omfatter 3 navne, vil det sige, at der er indsendt over 1200 navne fra missionen i de fem måneder, et fint resultat, navnlig i betragtning af, at det er et helt nyt system til indsendelse af skemaerne, der skulle indarbejdes.

Genealogisk Hovedbestyrelse

Vinterkonferencen i København Distrikt

Konferencen afholdtes den 17. og 18. januar i kirken på Maglegårds alle og blev ledet af distriktspræsident Finn Lykkegaard Nielsen under præsidium af missionspræsident Paul L. Pehrson.

Der indledtes om lørdagen med lederskabsmøde for Søndagsskolen kl. 14.30 og for Primary kl. 15.30.

Kl. 17.45-19.45 var der fælles lederskabsmøde for alle funktionærer i distriktet, herunder grensfunktionærer. Dette program var inddelt i to afdelinger.

1. afdeling anvendtes til besvarelse af spørgsmål, der var indsendt i forvejen af funktionærer.

2. afdeling var en demonstration med forklaring over følgende emner: 1. Begynde til tiden, 2. forberedelse, 3. delegering. Afsluttende bemærkninger ved præsident Verner Buur.

Kl. 20 var der koncert ved Danmarks Mormonkor. Tilstede ialt 204, heraf mange undersøgere.

Søndag morgen kl. 8.15 var der møde for Præstedømmet og møde for alle kvinder.

Ved Præstedømmets møde var hovedemnet M/M-programmet. Der var taler ved distriktspræsident Finn Lykkegaard Nielsen, hans rådgiver Verner Korsgaard, grenspræsident Arne Jacobsen, Nordsjælland Gren, og missionspræsident Paul L. Pehrson.

Kvindernes møde var under ledelse af distriktets kvindelige G.U.F.-bestyrelse.

Kl. 10 begyndte formiddagsmødet, der var specielt helliget de unge, Primary og Søndagsskolen. En række børn og unge talte, og ind imellem sang alle børnene et par sange. Til sidst talte nogle af Primarys og Søndagsskolens funktionærer fra missionen, distriktet og grenene, og præsident Verner Buur fra missionspræsidentskabet holdt en inspirerende tale. Der var ialt tilstede 469.

Imellem møderne var der spisning, arrangeret af Nordsjælland Gren.

Konferencens sidste møde begyndte kl. 14.

Første taler var præsident Benny Linden fra missionspræsidentskabet, der talte om, at hvis man ikke havde ordnede forhold i sit hjem, kunne man ikke forvente at komme i det celestiale rige; vi skulle leve, så Helligånden vil leve i os, så vi kan vise, at vi er Sidste Dages Hellige og vise et godt eksempel. Efter at Danmarks Mormonkor havde sunget to sange, talte broder Jørgen W. Schmidt om Distributions Centrets tilblivelse og dets virke nu. Broder Svend Aage Sønderby fra distriktspræsidentskabet talte om kærlighed, vi skal støtte missionspræsidenten i de programmer han fremsætter, og til de søstre, der har mænd som har stillinger i Kirken, sagde han: Bær over med dem og støt dem. Han sluttede med ønsket om, at vi vil blive tvunget til at bygge endnu en ny kirke i 1970!

Efter en fællessang talte distriktspræsident Finn Lykkegaard Nielsen om enighed og fællesskab, vi skal tage kærligt imod de nye medlemmer og de uaktive, som kommer tilbage. Man kan opnå enighed ved at støtte lederne, og vi skal holde budene og ikke blive sløve, thi det er djævelens bedste våben.

Efter en sang ved Danmarks Mormonkor sluttede missionspræsident Paul L. Pehrson med at rette en tak til alle der havde været med til at fuldføre denne konference, hvorefter han kaldte flere søskende op, så de kunne bære deres vidnesbyrd. Tilstede 479.

P. H.

Distriktskonferencen i Nordjylland Distrikt

Konferencen blev afholdt i Aalborg den 24. og 25. januar og indledtes lørdag eftermiddag med lederskabsmøder for Søndagsskolen og Primary. Efter disse møder var der et møde for alle ledere, og her gennemgik man bl.a. de forskellige former for møder: grensrådsmøde, velfærdsmøde o.s.v., hvem der skulle være tilstede ved disse møder og hvad der skulle drøftes.

Lørdag aften kl. 20 var der offentlig koncert i Aalborg Håndværkerforening med „Danmarks Mormonkor." Der var 320 tilhørere, hvoraf de 40 var undersøgere. Efter den pragtfulde koncert, som de tilstedeværende forstod at værdsætte ved at klappe taktfast efter hvert nummer, havde distriktets G.U.F. arrangeret en times dans til diskotek-musik i G.U.F.-salen, og lørdagen sluttede kl. 23.30.

Søndagen begyndte kl. 8.30 med Præstedømmets møde og et møde for alle kvinder. Under Præstedømmets møde lød der en appel fra distriktspræsidenten, broder Henning Frederiksen, om at alle skulle starte med at fortælle deres „benzin-mand" om mormonerne i de næste 14 dage, og derefter gå i gang med en ny, altså koncentrere sig om een ad gangen, det giver bedre resultat end at sprede sig over for mange på engang. Præsident Benny Linden gav, efter præsident Frederiksens indlæg, en glimrende parodi på at kontakte sin benzin-mand.

Det fælles møde søndag formiddag var også præget af dejlige talere og sange af et børnekor, sammensat af grenene i distriktet.

Konferencens sidste møde begyndte kl. 14.00. Vi hørte bl.a. en tale af Søndagsskolens forstander, broder Johannes Klausen. Præsident Verner Buur talte derefter, og fremhævede at vi altid skal huske at være venlige over for alle vore medlemmer.

Den afsluttende tale blev holdt af missionspræsident Paul L. Pehrson, som sagde: Vi skal have kærlighed, venlighed, langmodighed i vore hjem. Han fortalte endvidere, at den største er alles tjener, og til sidst bar han sit vidnesbyrd.

Vi havde igen haft en dejlig og opbyggende konference.

Distriktskonferencen blev overværet af over 500 ialt.

L. K.

Ordinationer:

Skive:

14. september:

Erling Lasse Roesen ordineret til præst af broder Gert Roesen.

København Nordre Gren:

9. november:

Jørgen Skytte Damø ordineret til diakon af broder Hans Billeskov Jansen.

København Gren:

2. november:

Christian Peter Krolmer ordineret til lærer af broder Ib Hansen.

30. november:

Magne Jensen ordineret til præst af broder Ole P. Petersen.

Jørgen Erik Hansen ordineret til præst af broder Ib Hansen.

Johannes Albert Nielsen ordineret til præst af broder Ib Hansen.

Dødsfald:

København Nordre Gren:

Den 11. november døde søster **Hilda Viktoria Andersen,** 86 år gammel. Æret være søster Andersens minde!

Slagelse:

Den 13. november døde søster **Johanne Evilde Andrea Lüthje,** 79 år gammel. Æret være søster Lüthjes minde!

1. udgave af Mormons Bog

Har du en Mormons Bog, 1. udgave fra 1851, eller kender du nogen, som har en? I så fald bedes du sætte dig i forbindelse med missionspræsident Paul L. Pehrson, som er meget interesseret i at skaffe sig en og vil betale en god pris for den.

Skriv til Missionspræsident Paul L. Pehrson, Dalgas Boulevard 164, 2000 København F.

Uddannelse - til hvilken side?

AF RICHARD L. EVANS

Der er en udtalelse fra Samuel Johnson, som henviser til et vedholdende, vigtigt emne: „Fuldstændighed uden kundskab er svag og nytteløs", han sagde: „Kundskab uden fuldstændighed er farligt og frygteligt". Sommetider taler vi om uddannelse, som om det var slutningen, men konstant og søgende skulle vi spørge os selv: hvad er formålet med uddannelse? Uddannelse til hvilken side, til hvilket formål, er altid et tvingende spørgsmål. Det er naturligvis for at forøge kundskab og dygtighed, kvalifikation og forståelse. For at gå videre med emnet, lad os da antage, at vi skulle uddanne folk til det onde og dårlige. Ville et ondt uddannet menneske være mere værd end et ikke-uddannet ondt menneske? Det kunne naturligvis være mere vildtfarende og ødelæggende. Vi har før henvist til evner uden karakter, magt uden karakter, våben uden karakter — endda ord uden karakter. Alt uden karakter er et vovestykke, heri indbefattet uddannelse uden karakter. Uddannelse er sandelig ikke et surrogat for moral, og i undervisning og vejledning af ungdommen, skal moralske, etiske og åndelige elementer tilsættes, for at give balance og karakter i deres liv, hvis vi skal have et sikkert og sundt samfund. „Afslutningen på uddannelse", sagde præsident Dickey fra Dartmouth universitetet, „er at se mennesket i sin helhed, både hvad angår kvalifikationer og samvittighed. For at skabe magt og kvalifikationer, uden at skabe en tilsvarende vejledning til at bruge magten, er dårlig uddannelse. Endvidere — kvalifikationer vil til sidst smuldre bort fra samvittigheden." Vi vil igen gengive en udtalelse af Henry Adams, som sagde: „En lærers ansvar og indflydelse er evig. Han ved aldrig, hvornår hans indflydelse standser." Hvis moralsk og etisk tilfredshed er adskilt fra uddannelse, ville fremtiden sandelig være forfærdelig. „Fuldstændighed uden kundskab er svag og nytteløs. Kundskab uden fuldstændighed er farlig og frygteligt. ○